

Poliet

L. XIII. — Štev. 20.

V Ljubljani, 19. maja 1957

Meddržavno nogometno srečanje ČSR : Jugoslavija

Če ne bi bilo Beare...

Po zagrebškem triumfu grenka pilula v Bratislavi — Poraz bi bil lahko še višji — Spet sodnik in enajstmetrovka

Bratislava, 18. maja. Menda je že tako, da se usoda z našimi izbranimi nogometaši ponavadi poigra tedaj, ko pričakujemo od njih največ, običajno po kakšni njihovi pomembni zmagi nad nasprotniki. Tako je bilo tudi tokrat, saj je triumfalna zmaga nad Italijo utonila v senci poraza v Bratislavi. Ko smo se odpravili na ogled te tekme, smo živeli v velikem pričakovanju. Malokdo od »Putnikov« izletniške skupine je doimlil v vsaj delu uspeh naših »plavih«, žal pa so imeli prav tisti, ki so bili črnogledi. Poraz proti Čehoslovakom je sicer tesen, prav vesel pa smo lahko, da ni prišlo do še hujšega poraza. K temu je doprinesel največji delež tokrat spet »veliki Vladimir«, ki je bil brez dooma najboljši igralec te tekme in je nadose dostojno proslavo svoj jubilej — 50. tekmo za jugoslovansko državno reprezentanco.

Ogromno zanimanje

Zanimivo je, da čehoslovaki listi temu dogodku pravzaprav niso posvečali tolikšne pomembnosti in so le v krajših člankih seznanjali ljubitelje nogometa s pripravami na tekmo, s sestavi obeh moštvev in s podobnim. Tudi sicer niti v Pragi in ne v Bratislavi nismo zagledali nobenega lopaka, ki bi opozarjal ljudi na srečanje med ČSR in Jugoslavijo.

Toda ko smo prispeli v Bratislavo in ko so domačini zagledali jugoslovanske avtobuse, so jih brž obkrožili, delno zaradi tega, ker so zacdi svoje lične zunanosti vzbujali pozornost, delno pa tudi zato, ker smo bili takorekoč prvi jugoslovanski turisti po letu 1948 v teh krajih. Seveda so takoj napeljali pogovor na tekmo in nam budomošno pretili, da nas bodo njihovi nogometaši pošteno »pozvali«. V Bratislavi je vladalo za to srečanje ogromno zanimanje, vstopnic je zmanjkalo in, čeprav sprejme stadion »Slovana« blizu 60 tisoč gledalcev, je mnogo prijateljev nogometa ostalo brez vstopnice. Ostali pa so začeli že zgodaj zjutraj odhajati na stadion, da bi si priborili boljša mesta.

Tako je bil stadion že dolgo pred pričetkom tekme popolnoma natrpan, tisoči ljudi pa so ga obkrožali in poizkušali na ta ali drugačen način priti v notranjost, seveda kar brez vstopnic. To jim je tudi v mnogih primerih uspelo, saj pravega reda številni reditelji in še številnejši miličniki niso znali vzdrževati. Zaradi tega smo dobili ob prihodu na tribuno kaj porazen vtis. Okoli nogometnega igrišča so se podili pobalini, med njimi so se gnetli mnogi drugi civilisti in še tisti, ki bi morali delati red, so pravzaprav delali bolj zmedo. Tudi na naših sedežih, ki so bili točno oštevilčeni in smo prejeli zanje vstopnice, so se pojavili mnogi brez vstopnic, tako da smo jih morali s sedežev pregnati.

oni način priti v notranjost, seveda kar brez vstopnic. To jim je tudi v mnogih primerih uspelo, saj pravega reda številni reditelji in še številnejši miličniki niso znali vzdrževati. Zaradi tega smo dobili ob prihodu na tribuno kaj porazen vtis. Okoli nogometnega igrišča so se podili pobalini, med njimi so se gnetli mnogi drugi civilisti in še tisti, ki bi morali delati red, so pravzaprav delali bolj zmedo. Tudi na naših sedežih, ki so bili točno oštevilčeni in smo prejeli zanje vstopnice, so se pojavili mnogi brez vstopnic, tako da smo jih morali s sedežev pregnati.

ČSR : Jugoslavija 1:0 (0:0)

Ko sta se v lepem sončnem vremenu na čelu s sodniki Diamantopolosom (Grčija) ter Dankom in Šramkom (oba Madžarska) pojavili na igrišču moštvi

Jugoslavija: Beara, Spajić, Crnković, Sante (Mitlić), Krstić, Bošković, Lipošinić, Milutinović, Vukas, Kostić (Veselinović), Zebeć in ČSR: Stacho, Heril, Novak, Pluskal, Hladik, Masopust, Gajdoš, Moravčík, Borovička, Molnar, Pešek

so ju gledalci nadvse burno pozdravili in glasno izražali željo po zmagi domače reprezentance.

Po odigranju obeh himen so igralci čestitali Beari k njegovemu jubileju in nato so imeli začetni udarec domači.

Že v prvi minuti je odlični Molnar pobegnil po levi strani in silovito streljal, toda preko vratnic v out. Ni bilo treba dolgo čakati in že je sledil nov napad domačih. Spet je bil v akciji Molnar, ki je znova pobegnil in podal žogo Moravčíku, ta pa je le nekoliko zakasnil — na srečo našega moštva. To je vzbudilo pri gledalcih val razburjenja in začeli so belo-rdeče silovito vzpodbujati. Seveda le-ti niso gledalcem ostali dolžni in so dobro znali izkoristiti začetno zmedo »plavih«. To je trajalo kakšnih deset minut in prav tedaj se je Beara prvič izkazal, ko je oster Molnarjev strel s slajno parado ubranil v kot. Minuto za tem so se tudi Jugoslovani prebili v bližino kazenskega prostora domačih in izsilili kot. Lipošinić pa je slabo streljal in iz te akcije ni bilo nič.

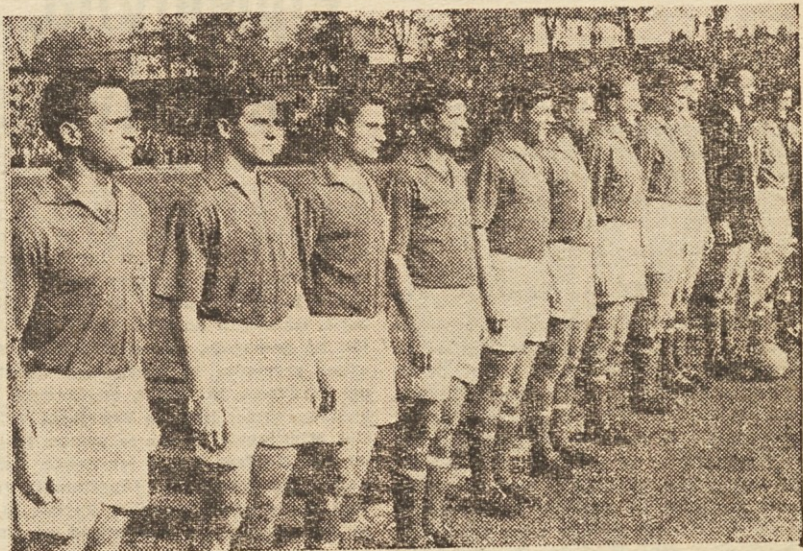
Piše Bančič Tone

dilo pri gledalcih val razburjenja in začeli so belo-rdeče silovito vzpodbujati. Seveda le-ti niso gledalcem ostali dolžni in so dobro znali izkoristiti začetno zmedo »plavih«. To je trajalo kakšnih deset minut in prav tedaj se je Beara prvič izkazal, ko je oster Molnarjev strel s slajno parado ubranil v kot. Minuto za tem so se tudi Jugoslovani prebili v bližino kazenskega prostora domačih in izsilili kot. Lipošinić pa je slabo streljal in iz te akcije ni bilo nič.

Izdaja Tiskovni svet »Polet« — Ureja uredniški odbor — Odgovorni urednik Prešern Igor — Rokopisov ne vrčamo — Tisk tiskarne »Toneta Tomšiča« v Ljubljani — Uredništvo in uprava v Ljubljani — Uredništvo: Likoarjeva ul. 12, uprava: Cankarjeva 4. (pasaja Nebočičnika) — Poštni predal 377 — Čekovni račun uprave 60-KB-2-Z-84 — Telefoni: uprava 21-281, uredništvo: 31-694 (ob nedeljah tudi 31-193 in 30-278) — Celoletna naročnina 400 din, polletna 200 din.

Prlinčević je dvignil od veselja roke v zrak... Jugoslavija je dosegla prvi in edini gol in s tem zmago

Jugoslovanska reprezentanca med igranjem državne himne

Meddržavno nogometno srečanje Jugoslavija-B : ČSR-B

Slab revanš za Bratislavo

Nezadovoljeni gledalci — Tasić zastreljal enajstmetrovko — Surova igra Čehov

LJUBLJANA, 19. MAJA. — Zopet je Ljubljana pričakala »svoj« nogometno tekmo. Zanimanje za srečanje B reprezentanc ČSR in Jugoslavije je bilo dovolj veliko, vendar tolikšno, kot za tekmi proti Angliji in Nemčiji pa vendar ne. Kdor si je hotel nabaviti vstopnico v nedeljo, je to lahko brez večje težave tudi storil.

Mnogi gledalci pa so danes nekaj zamudili. Vsem tistim, ki niso videli na delu najboljših mladincev Slovenije in Hrvatske jim je lahko samo žal. Po dolgem času smo videli na delu zopet slovensko enajstmetrovko, ki nas je s svojo igro v veliki meri zadovoljila. Za večino gledalcev so naši mladi igralci zaigrali presenetljivo dobro in visoko premagali svoje tovariše iz Hrvatske s 5:2 (4:1). Takšnega nogometa si še želimo. Igrali so enostavno, hitro, predvsem pa borbeno, kar, žal, običajno ni odlika naših moštvev.

Jugoslavija-B : ČSR-B 1:0 (1:0)

Potem ko nas je v odmoru zabavala godba Ljudske milice, ki je korakala po tekalšču, sta malo po pol petih prišli na igrišče obe reprezentanci. Naši igralci so nastopili v modro-belih, Čehi pa prav obratno, v belo-modrih dresih. Ob sredini igrišča so zavzeli svoja mesta radijski reporterji, okoli črnega pravokotnika pa so se postavili mali pobiralci žog. V širokem ovalu stadiona je najprej zadonel češka himna »Kde domov muje«, potem pa še naša. Moštvi sta zavzela »borbene položaje« in sedaj naj naštejemo igralce:

Jugoslavija: Krivokuća, Šikić, Tomić, Kaloperović, Milutinović II, Tasić, Mesaroš, Antić, Mujić, Prlinčević Rudinski.

ČSR: Rufus, Stary, Čadek, Mraz, Rys, Kačany, Vojta, Dvorak, Cimra, Bubernik, Dolinsky.

Število gledalcev smo ocenili na nekaj manj kot 15.000. Mož v črnem je bil tokrat Švicar Grunde, pomagala pa sta mu Jugoslovana Kranjc in Epert.

Ker so imeli Čehi srečnejšo roko pri žrebu in so pustili naše igralce v prvem delu igre proti soncu, so naši izvedli začetni udarec.

ZACELO SE JE

Z začetkom naših nismo bili preveč zadovoljni. Videti je bilo, kot da se nekako ne znajdejo in Čehom je uspelo nekaj lepih kombinacij. Tretja minuta je bila za Krivokuća že precej vroča. Ostro streljano žogo je sicer odbil, toda zopet na nogo Čehu. Ponovni strel

je šel točno na na tleh ležečega vratarja, ki je žogo dokončno ukrotil.

Mreža se je prvič zatresla v 3. minuti. Rudinski je čisto s strani streljal proti голу, zadel pa je le zunanjo stran mreže. Kmalu nato je Krivokuća zgrešil žogo, vendar jo je v ponovni intervenciji vendarle ujel. Lasje pa so nam šli pokonci v 8. minuti, ko je desna stran naše obrambe napravila hudo napako, pa tudi naš vratar je zgrešil žogo in gol je bil prazen. Dolinsky je streljal v prazen gol, tedaj pa je v zadnjem trenutku pritekel z druge strani Tomić in žogo odbil v polje.

Čehi igrajo ostro in tudi prekrškov ne manjka. Mesaroš je nje gov branilec krepko položil po tleh in naše krilo se je šele po nekaj minutah opomoglo. Naši igrajo z visokimi žogami, kar je pri večjih in fizično močnejših nasprotnikih vsekakor zgrešeno in iz vrst gledalcev se vedno bolj čisto sliši jo klic »igrajte po tleh«. Fočasi so naši igralci uvideli to svojo napako in začeli igrati bolj po tleh, kar jim je kmalu prineslo premoč na igrišču. Krasno akcijo smo videli v 16. minuti. Rudinski je streljal prost strel iz bližine zastavice v kotu igrišča, lepo podal na desno stran, Mesaroš je diagonalno streljal, Mujić pa se je pogнал več metrov po zraku in le za malenkost zgrešil žogo z glavo. Če bi bila ta akcija kronana še z golom, bi sodila vsekakor med najlepše, kar smo jih videli na naših igriščih.

ČEHI NAPRAVIJO ZID

Kaj naj rečemo o desetih minutah med 18. in 28.? Najzanimivejši

dogodek je bil vsekakor indirektni prosti strel nekaj metrov pred vrati gostov, ki je bil dosojen zato, ker je češki vratar predolgo držal žogo. Čehi so v голу napravili zid, podano žogo je dobil Milutinović, ki bi kmalu »odstrelil« fotoreporterja, ki se je postavil v neposredno bližino vrat. Malo kasneje pa je bilo hudo neprijetno zopet pred našimi vrati. Desno krilo je pobegnilo Tomiću, Krivokuća ni vedel ali naj steče iz gola ali ne, potem je obstal nekako na pol poti in k sreči je Vojta streljal točno vanj. Žoga se je odbila v sredino, kjer so jo zaman poskušali dobiti Čehi in Kaloperović je razčistil stanje z bombo v kot.

PRVI IN EDINI GOL

Naša akcija po levi strani v 28. minuti ni bila videti nevarnejša od mnogih prej, pa tudi kasneje. Naše odlično levo krilo Rudinski je žogo poslal v sredo, Prlinčević se je zaletel, nekje na meji vratarjevega prostora z glavo dosegel žogo — in jo poslal v mrežo. Ta gol je prišel kot popolnoma zaslužena posledica naše premoči v tem delu igre, ki se je manifestirala z mnogimi strelji, ki so šli mimo ali čez gol, ali pa so postali plen odličnega Čeha, ki je nosil številko 1. Dosegli smo torej vodstvo in naša reprezentanca je zaigrala še z večjim poletom. Prlinčević je nekajkrat dobro zaposlil Rufusa, pa tudi ostali napadalci in še celo krilec Kaloperović niso hoteli zaostajati. Proti koncu smo imeli še nekaj možnosti, da bi povečali rezultat, tako n. pr. v 41. minuti, ko je prosti strel iz 23 m Milutinović poslal v živi zid. Minuto kasneje je Rufus z lepo parado zadržal strel Mujića, še dve minuti kasneje pa se je zakadil pod nogo Mesarošu, ki naj bi potisnil v mrežo žogo, ki jo je prejel od Mujića.

Sodnik je dal znak za konec prvega dela tekme in igralci so se napotili z igrišča. Med gledalci pa so bili že v teku živahni razgovori o tem, kar so že videli doslej in o tem, kaj naj bi nas še čakalo v nadaljevanju. Igra naših je v večini divjala dovolj optimizma in konec odmora smo pričakovali mnogo lažje kot pa včeraj pri radijskih sprejemnikih ob prenosu tekme iz Bratislave.

(Nadaljevanje na 8. strani)

Beara je bil v Bratislavi junak dneva, saj je branil tako kot pred leti v Londonu, ko si je priboril sloves enega najboljših vratarjev v Evropi

PRAZNIK MLADINE

Rojstni dan našega ljubljene maršala Tita, 23. maj, praznujemo letos v Sloveniji pod geslom »Dan mladosti«.

Ne izpreminjamo s tem samo zunanje oblike praznovanja, temveč skušamo prazniku, ki je resničen in vedno bolj doživljan praznik vseh Jugoslovancev, dati tudi širšo in globljo ter prislejnejšo notranjo vsebino.

Praznovanje mora zajeti sleherni kraj v Sloveniji, v sleherni slovenski občini morajo vsi, zlasti pa mladina, ustvariti vzdušje, ki naj do- stojno proslavi naš skupni praznik. In če hočemo biti točnejši: vzdušja nam ni potreba ustvarjati na umen- ten, morda kampanjski način, marša- lov življenjski praznik v naših srcih bo vzdušje že ustvarja, mi pa mu z »dnevom mladosti« skušamo dati tudi pravi zunanji odraz. Iz poročil o pri- pravah za ta praznik lahko sklepamo, da smo vsaj v načelu pogodili pravo. Letošnji 23. maj bo resničen praznik nas vseh, predvsem pa naše mladine.

Na ta dan in marsikje tudi vse te- den okoli tega dneva bo naša mladi- na v praznični obliki pokazala vso

svojo pestro dejavnost. Pokazala bo, da v novi Jugoslaviji res lahko uživa vso radost prave mladosti. Ramo ob rami bodo v teh dneh k slavnost- nemu vzdušju prispevali svoj delež telovadci, športniki, taborniki, planinci, šahisti, mladi tehniki, poleg njih pa še mladinski pevski zbori, godbe, igralci itd. Vse to bo poveza- no v pisan šopek skupnih prireditev, skupna akcija najrazličnejših organi- zacij bo tako res ustvarila pravi praznik.

Praznovanje prinaša s seboj veliko korist in napredek tudi v tem, da posamezne organizacije v svojih na- porih za čim boljši uspeh ne osta- jajo več osamljene. Mislim pri tem predvsem na nujnost, da se v pripra- ve za praznovanje vključijo tudi po- litične organizacije in organi ljudske oblasti v naših občinah in komunah. Pa ne samo v priprave, taka skrb bi lahko dobila kampanjski značaj. Mladina bo dobila odsej stalno po- moč in zlasti več razumevanja za svoje težnje kot do sedaj. To pomeni

(Nadaljevanje na 7. strani)

Če bi ne bilo Beare Kaj pravijo novinarji

(Nadaljevanje s 1. strani)

vseh gledalcev. Dve minuti za tem je poizkušal Milutinović, da bi ukanil vratarja Stacho s strelom iz obrata čez glavo, žoga pa je šla preko vrat.

Beara je imel izredno veliko dela. Stalno je moral posredovati, kajti naša obramba, zlasti pa krilska vrsta, ni bila zanesljiva. To velja zlasti za Santeke, ki se nikakor ni znašel na mestu desnega krilca. Beara se je metal iz kota v kot, tudi pod noge češkim igralcem, in bil vselej uspešen. Slišali smo iz ust domačih gledalcev te opazke: »Ni ga moč ukaniti, to je pravi maček.« Takšno priznanje si je znova zaslužil v 38. min., ko je srednji napadalec domačih Borovička krasno streljal, Beara pa je v zadnjem trenutku z odlično parado izbil žogo v kot...

Oh, ta Milutinović

Minuto kasneje smo videli skoraj enak položaj pred vrati Čehov. Milutinović se je prebil skozi krilsko vrsto in vso obrambo domačih ter izvalil iz vrat celo vratarja Stacho. Znašel se je sam pred golom, za trenutek okleval in streljal. Ko smo videli žogo že v mreži, se je pojavil spet na sami gol črti eden izmed branilcev domačih in odbil žogo v kot. Prepričani smo, da bi se položaj na igrišču verjetno izpremenil, če bi se Milutinoviću ta akcija posrečila. Naši igralci bi verjetno dobili moralo, tako pa je s plavalca menda edina najzrelejša priložnost po vodi...

Sodnik, Beara, vratnice...

Kot rečeno, so Čehi silovito oblegali jugoslovanski obrambni prostor. Uprizorjali so pravo bombardiranje in k sreči je bil Beara tako odlično razpoložen, da je branil najbolj neverjetne strele. Kar ni ubranil on, se je odbilo od vratnic, tretji »pomolnik« pa je bil v 40. min. sodnik Diamatopolos. Tedaj je namreč Borovička nevarno prodrl v kazenski prostor Jugoslovčanov. Spajč je videl silno nevarnost, zato ga je zares grobo zrušil. To je bil šolski primer enajstmetrovke, vendar sodnik ni reagiral. Tako se je Jugoslovčanom v prid ponovila epizoda iz Zagreba, kar pa seveda ni bilo nikakor všeč gledalcem, ki so z oglašujočim živžganjem protestirali, vmes pa smo slišali klice: »Fuj, fuj!« Polčas je kmalu minil in moštvi sta šli na odmor...

Vstopita Mitić in Veselinović

Vse kaže, da je zvezni kapetan Tirnanlić spoznal svojo napako, ki jo je naredil s sestavo jugoslovanskega moštva v prvem polčasu. Santeke in Kostić se nista izkazala in sta bila bolj cokla za našo enajstmetrovko, kot pa koristna. Zato sta ju v drugem polčasu zamenjala Mitić in Veselinović. Santeke na levi zvezi. Pričakovali smo, da se bo položaj izpremenil, kar se je v resnici tudi zgodilo. Sicer ne moremo trditi, da je Mitić igral tako dobro kot v Zagrebu in Veselinović tako, kot smo ga včasih že videli igrati. Toda Čehi niso odnehali, kar naprej so napadali in Beara je imel mnogo priložnosti, da se je izkazal. V 52. min. je moral dvakrat poizkusno posredovati. Najprej je odbil žogo s padom pod noge Molnarju, nato pa še enkrat žogo odbil in tako odstranil skoraj siguren gol. Toda, vendar je kasneje kapituliral...

Usoda je zapečaten

Napočila je 57. minuta. Borovička se je prebil skozi našo obrambo in ko je bil Beara za trenutek pokrit, je češki

Kranj za „Dan mladosti“

Kranj, 19. maja. Dopoldne je bila v Kranju otvoritev »Tedna mladosti«. Na sporedu je bila cela vrsta raznih športnih prireditev od katerih omenjamo le najzanimivejšo. Na turnirju NK Mladost so nastopila 4 nogometna moštva. Končni vrstni red: Mladost, Naklo, Triglav in »Partizan« Skofja Loka. Tudi rokometni tek je bil zanimiv. Na turnirju, kjer so sodelovala 4 moštva, je pokal osvojilo moštvo TSS, ki je v finalu premagalo Gumarsko šolo s 16:6 (8:3). V turnirju košarkarskih mladinskih moštvo je prehodni pokal osvojil Triglav, ki mu sledita »Partizan« Medvode in Jesenice. Prijateljski dvoboj v judo pa je ljubljanska Olimpija odločila v svojo korist proti domačemu Triglavu s 6:5 s 5:5.

Mladinsko prvenstvo Slovenije v boksu

Maribor, 19. maja. V domu težkoatletov je pred okoli 300 gledalci BK Maribor izvedel tekmovalno mladinsko prvenstvo. Doseženi so bili ti rezultati: 2TK Maribor (8 tekmovalcev) 12 točk, Branik (3 tekmovalci) 3 točke, ZTAK Ljubljana (7 tekmovalcev) 3 točke.

LETO XIII.

Štev. 20.

Stran 2

Polje

srednji napadalec poslal pravo »bombo« v levi spodnji kot. Beara se je sicer vrge, toda bil je brez moči — 1:0 za CSR. S tem so Čehoslovaki zmago že imeli v žepu, čeprav je manjkalo še več kot pol ure do konca tekme.

Tudi naši so se nekoliko bolj zbrali in začeli s smiselnejšo igro, ki pa je bila proti robustnim Čehom brez moči. Bili so proti njim namreč premehki in Čehi so jim s starti na prvo žogo preprečili vsakršno akcijo. To se je godilo po vrsti vsem napadalcem, medtem ko je imela naša obramba kar polne roke dela. Čas je znova hitro mineval, v 62. min. je imel Lipošinović še lepo priložnost, da bi izenačil, toda zaradi oklevanja mu je domača obramba izbila žogo. Potem pa je šel ves up po vodi... Nasprotno pa so pomenile zadnje minute igre še vedno veliko nevarnost za

Enostavno, hitro in ostro - to je skrivnost uspeha Čehov

Ce na kratko ocenimo srečanje v Bratislavi, moramo reči, da nas je tekma v splošnem zadovoljila, ker je bila na primer kvalitetni ravni. Ne bi govorili resnice, če bi trdili, da so igrali Jugoslovani slabo. Igrali so zares precej slabše kot v Zagrebu, vendar so bili tehnično boljši od svojih nasprotnikov. Vse to pa jim ni pomagalo, ker so bili v borbi z njimi premehki in mnogokrat neodločni. Predvsem je tokrat odpovedala napadna vrsta, kjer je nekajkrat zablestel Milutinović in sta se zaman trudila od časa do časa Vukas ter Zebec. Odpovedala sta Kostić in Lipošinović, vrhu tega pa je očitno manjkala Rajkov in to je bilo dovolj, da naš napad ni dosegel nobenega uspeha. V krilski vrsti je bil neumoren Krstić, marjiv pa tudi

Boškov. Santeke se sploh ni znašel, Mitić je bil boljši od njega. Tudi oba branilca sta bila slabša kot proti Italijanom, medtem ko Beari lahko samo iskreno čestitamo.

Naši nasprotniki so bili odločni, hitri in ostri. Odlikovali so se v igri z glavo in v startih na prvo žogo, imeli so dobro povezane vse vrste, v moštvu pa nobenega slabega mesta. Najboljše oceno bi morali dati odlično razpoloženemu napadu, kjer sta se zlasti izkazala Molnar in Moravčik, v obrambi pa Novak in Pluskal. Vsekakor so Čehi vedeli, kakšna je njihova naloga, in to so tudi v celoti izpolnili. S tem pa so si v tekmovalstvu za pokal dr. Görja priborili mesto, da kar dokončno solidno drugo mesto.

Zvezna moška košarkarska liga

Ljubljana ostane na vrhu

Povprečna igra v Šiški — Drugi poraz Olimpije

LJUBLJANA, 19. MAJA. — Sesto kolo zvezne moške košarkarske lige je prineslo slovenskim ligašem le polovičen uspeh: Ljubljana je bila v tekmi s karlovcem Železničarjem odločen favorit, medtem ko je Olimpija imela veliko težjo nalogo. Montažno, ki je že pred začetkom tekmovalstva veljalo za enega izmed kandidatov za najboljšo mesto, je tokrat Olimpijo nadgrajalo. Seveda, težko je reči, ali je Olimpija res zaslužila tesen poraz, kajti očitno pripoveduje, da sta zagrebška sodnika Strmo in Mahulić obilno pripomogla k zmagi domačinov. Rezultat VI. kola je torej takšen, da Ljubljana še vedno ostane na vrhu lestvice. Do konca spomladanskega dela prvenstva imamo samo še eno kolo, ker se tekmovalstvo prekine zaradi priprav za evropsko prvenstvo v Sofiji. Ljubljana ima na sporedu še tekmo s Proleterjem v Zrenjaninu, ki pa ne more več vplivati na razpored na lestvici, kajti Šiškarji imajo že 3 točke naskoka.

Ljubljana : Železničar 90:63 (41:35)

Stadion v Šiški bo kmalu pretesen! To som videli na sinočnji prvenstveni »predstavi«, ki sicer ni obetala vrhunske košarke, saj vemo, da Karlovcani ne sodijo v »gornji dom«. Kljub temu pa se je zbralo na igrišču Ljubljane okoli 3000 gledalcev, ki so željno pričakovali čim višjo zmago domačinov. Blagajnik Ljubljane tov Kranjc si je zadovoljno mel roke in pomembno poudaril, da bodo za drugi del zvezne lige skušali pripraviti še eno tribuno, tako da bodo lahko vsi ljubitelji košarke prišli na svoj račun.

Tekma sama je bila v začetku precej nervozna. Gostje so bili očitno pod vtisom, da igrajo z nasprotnikom, ki se nahaja na vrhu lestvice. Nasprotno pa je Ljubljana že v začetku, hoteč si zagotoviti odločno vodstvo, igrala nekoliko nervozno, kar smo opazili zlasti pri netočem podajanju. Toda to je trajalo le nekaj minut, in že so bile vrste Ljubljane urejene.

PRIHOD NOGOMETASEV!

Ko je po zvočniku napovedovalec sporočil gledalcem prihod čeških in naših nogometašev, ki so igrali danes v Ljubljani, reprezentančno tekmo, je tehnični vodja Ljubljane zahteval minuto odmora. Z igrišča je odšel Vranič in na njegovo mesto je prišel Müller. Občinstvo ga je navdušeno pozdravilo in Müller je hotel pokazati nekaj svojih bravuroznih potez. Kot nalašč pa mu tokrat ni tako »teklo«, čeprav je dosegel nekaj izrednih košev. Gostje so vse bolj popuščali in na dlanj je bilo, da bodo morali poraženi zapustiti igrišče. Ostalo je samo še vprašanje, kolikšen bo rezultat, saj je občinstvo hotelo videti takšno zmago, ki jo je med tednom napovedal čič. Trdil je namreč, da bo Ljubljana morala »prebiti zvočni zid« v radijskem dnevniku Boris Kristantorej, doseči rezultat nad 100 košev. Seveda, nasuti nasprotniku nad 100 košev, pa čeprav je to »samo« Karlovac, pa tudi niso mačje solze, kar

znano verjetno občutiti tudi Olimpija, ko bo igrala z Železničarjem.

28 KOŠEV ZUPANČICA

Kaj naj povemo o včerajšnji tekmi in o posameznih igralcih? Že ves čas trdimo, da igra Ljubljana borbeno in poizkusno, pa tudi disciplinirano. Spet so se včeraj odlikovali stari znanci, kot Brumen, Zupančič, Vranič, Čretnik in seveda

II. kolo ekipnega atletskega prvenstva mladincev

Ingolič 2:30.8 na 1000 m

Ljubljana, 19. maja. Na stadionu Svobode je bilo danes II. kolo ekipnega prvenstva Jugoslavije v atletiki za mlajše mladince. Nastopila so tri ljubljanska moštva, ki so bila tokrat uspešnejša kot v I. kolu, in po vsej verjetnosti sta si Odred in Ljubljana zagotovila udeležbo na finalnem tekmovalstvu. Današnje tekmovalstvo je dobro pripravil in izvedel AK Svoboda, tekmovalci pa so na dobro pripravljenih napravah in tekašišču lahko pokazali vse svoje znanje. Nekateri so se še posebno izkazali. To je bil zopet Borut Ingolič, ki je letos že četrtič dosegel nov slovenski in jugoslovanski rekord za mladince in se že tesno približal meji 2:30.0. Njegov uspeh je tem pomembnejši, ker ga je dosegel brez konkurence. Drugi junak dneva je bil Rojko, ki je zopet preskočil 180 cm, razen tega pa še 3.50 ob palici. Oceno prav dobro bi pa zaslužili še mlajši Rojko, Polič, Berglez, Pöschl, Pilgram, Korošec, Münih, Hočevar in štetiti Svobode in Ljubljane.

Rezultati — 100 m: Pöschl (O) 11.7, Pilgram (Sv) 11.8, 300 m: Korošec (L) 37.8, Münih (L) 38.8, 1000 m: Ingolič (O) 2:30.8, Hočevar (L) 2:41.0, Pegan (Sv) 2:47.3, 110 m ovire: Polič (L) 16.6, Reiner (Sv) 17.3, Ovca (O) 17.3, višina: Rojko (L) 180, daljina: Pöschl (O) 5.96, Sok (Sv) 5.94, palica: Rojko (L) 3.50, Vrhovec (Sv) 3.00, krogla: Berglez (L) 14.27, Sosić (O) 13.30, Vesel (L) 13.13, disk: Berglez (L) 38.08, Rojko (O) 35.81, kopje: Sever (O) 41.77, Gabrovšek (Sv) 40.31, Zalar (L) 40.24, kladivo: Rojko (O) 47.12, Marušič (L) 40.08, Rojko (O) 39.35, 4 x 100 m: Svoboda 46.6, Ljubljana 46.8, Odred 48.0. Končno stanje v točkah: Ljubljana 14.044, Odred 13.376, Soo-

Bo. Ta je moral še mnogokrat s svojo prisebnostjo posredovati, za kar je požel nešteto odkritih priznanj. Tako je postal junak tekme, čeprav je po zadnjem sodnikovem plisku ob 18.35 z ostalimi jugoslovanskimi igralci s sklonjeno glavo zapuščal igrišče...

Na zeleni pravokotnik se je vsulo nedisciplinirano občinstvo in kar preplavilo igrišče, nekateri so dvignili na ramena Novaka in Borovičko, navdušenju med domačimi gledalci ni bilo ne konca ne kraja. Po blesteh zmagi v Zagrebu je bilo to za jugoslovansko moštvo kaj trpeke poraz, dasi je bil glede na sposobnost Čehoslovakov preizkusno izražen. Toda, bodimo odkriti: če ne bi bilo Beare, in ne bi bil le-ta v tako odlični formi, ne bi bilo prav nič čudnega, če bi Jugoslovani dobili v svojo mrežo še tri ali štiri gole...

»Ali je CSR zmago zaslužila?«
»Čehi so zmago povsem zaslužili, ker so bili bolj borbeni in zlasti v obrambi nepremagljivi. Morda bi bil potek tekme drugačen, če bi Milutinović izkoristil stoodstotno priložnost v I. polčasu. Če pa pogledamo priložnosti obeh reprezentanc, lahko trdimo, da bi morali Čehi zmagati vsaj z dvema goloma razlike.«

Beno Hvala (Radio Ljubljana), je dejal na vprašanje, kdo je kriv za poraz, tole: »Tako kot pri številnih drugih mednarodnih nogometnih srečanjih, si je Tirnanlić tudi tokrat dovolil tvegane spremembe v našem moštvu. Le-te pa verjetno ne sodijo več v pooblastila zveznega kapetana. Menim, da ne gre izpreminjati taktične naloge posameznih igralcev moštva, ki je z bleščočim rezultatom 6:1 premagalo Italijane. Z raznimi »novotarijami« v taktiki naše igre smo tako tekmo izgubili. Po vsem tem mislim, da krivcev ni treba še posebej omenjati.«

Evgen Bergant (Slov. poročevalec)
»V čem je udarna moč Čehov in v čem slabost naših igralcev?«

»Čehi igrajo hitro, preprosto in s startom na prvo žogo. To je bilo v Bratislavi proti mehkim in neodločnim, a tehnično vendar boljšim Jugoslovčanom, povsem dovolj za čisto in zaslužno zmago.«

»Kako bi bilo treba izboljšati reprezentanco?«

»Naše igralce bi bilo treba »cepiti« v voljo in poizkusnostjo in spremembi nogometna pravila v toliko, da ka-

zenski prostor ne bi bil vidno ločen od ostalega igrišča. K temu pa bi bilo treba dodati še boljše in načrtnejšo pripravo naše reprezentance.«

In še športna stava

Mimogrede naj še omenim, da smo v našem avtobusu na hitro organizirali športno stavo, kdo bi najboljše uganil rezultat tekme v Bratislavi. Sodelovalo je 34 udeležencev tekme. Pri tem se jih je 22 odločilo za zmago Jugoslavije, 6 za CSR, 6 pa za neodločen rezultat.

Pri tem moram pripomniti, da smo se tokrat novinarji slabše odrezali. V športni stavi pa je zmagala tov. Pavla Novakova, žena zdravnika dr. Rajka Novaka iz Nove Gorice, ki je edina stavila z 1:0 v korist CSR. Prejela je nagrado 3400 din, pri tem pa smo se vsaj delno razvedrili vsi ostali, čeprav nas poraz iz Bratislave prav gotovo boči...

SLAVONKA JE BILA BOLJŠA

Branik : Slavonka (N. Gradiška) 5:7 (4:3)
Maribor, 19. maja. Tekmi državne lige v malem rokometu za ženske je prisostvovalo 500 gledalcev. Domačinke so tokrat igrale mnogo slabše kot običajno, dočim so nasprotnice energično napadle, pa tudi njihova tehnika in taktika sta bili prav dobri. Pri Braniku je »garala« Mirnikova, ki pa ni našla mnogo razumevanja pri ostalih.

Svetovni rekord De Nijsove

Nizozemska plavalca Linie De Nijse je dosegla v petek na plavalnem tekmovalju v Blackpoolu nov svetovni rekord na 220 y hrbno z rezultatom 2:38.5. Prejšnji rekord je pripadal Angležinji Edwards z 2:41.1.

Iz Honechurcha v Angliji poročajo, da je dosegla angleška tekačica Diana Leather najboljši čas na svetu na 1500 m s 4:30.0. Mednarodna atletska zveza na tej progi ne vodi svetovnih rekordov.

Olimpija je imela smolo

Zagreb, 19. maja. Obe moštvi sta zaigrali zelo lepo, tako da so bili gledalci nad igro izredno zadovoljni. Olimpija pa je imela v tem srečanju precejšnjo smolo. V drugem polčasu sta morala zapustiti igrišče zaradi petih osebnih napak Kristančič in Dermastia in s tem je bila tudi zapečaten usoda. Vse do izključitve teh dveh igralcev Mitić ni mogel uresničiti svojih realizatorskih sposobnosti. Po odhodu teh dveh pa je bil gospodar položaja in na koncu tekme dosegel svojevredstven rekord, 39 košev.

Olimpija: Kristančič 7, Kandas 4, Danev 19, Dermastia 15, Debevc 6, Lokar 6, Bajec 8, Brišnik 2, Škerjanec 2.

Crvena zvezda : BSK 78:69 (43:36)

Partizan : Sloboda 45:45

Proleter : Lokomotiva 98:67 (46:35)

Ljubljana	6	5	1	0	460:395	11
Proleter	6	4	0	2	475:404	8
Olimpija	6	4	0	2	422:394	8
MoDntažno	6	4	0	2	421:433	8
BSK	6	3	0	3	366:371	6
Crvena zvezda	6	3	0	3	402:379	6
Sloboda	6	2	1	3	348:395	5
Železničar	6	2	0	4	356:380	4
Partizan	6	1	1	4	386:410	3
Lokomotiva	6	0	1	5	347:423	1

KLASICNA NAJBOLJŠA

Maribor, 19. maja. Srednješolci so izvedli turnir v košarki za mladince, ki pa je pokazal precejšnjo nediscipliniranost mladih športnic. Na turnirju so nastopila 4 moštva in je bil dosežen naslednji vrstni red: I. klasična gimnazija (5 točk), I. gimnazija (4), ESS (3), Srednja kmetijska šola (0). Bergant

LORGER 10.7 na 100 m

Celje, 19. maja. Ob zelo lepem vremenu in na dobrih atletskih napravah je bilo danes v Celju II. kolo ekipnega prvenstva zvezne lige za mlajše mladince. V četverboju Branik : »Partizan«-Zalec : »Partizan«-Prebold : Kladivar so se odvijale zanimive borbe, v katerih so dosegli največje uspehe mladi atleti Kladivarja. Zlasti bi morali pohvaliti mlajše atlete Sketo, Cepina, Molka in Srnovrščnika. V vmesnih točkah so se poizkusili tudi domači atleti, ki so za začetek sezone dosegli več odličnih rezultatov. Tako je Lorgier teklen na 100 m v letošnjem najboljšem rezultatu 10.7, na isti progi pa Sikovecva 12.6. V višino sta Brodnik in Urbajs preskočila 183 cm, v metu diska pa sta se odlikovala Peterka 45.02 in Dimec 42.05. Ostali rezultati: daljina: Lešek 6.46, Brodnik 6.42, 300 m: Lorgier 36.8, Kopitar 37.2, 400 m: Cajhen 52.1, Vazič 52.5, Kučer 52.8.

Rezultati II. kola: 110 m ovire: Sketa (K) 16.0, Lešnik (Z) 17.8, 100 m: Molk 11.9, Srno-

vršnik (oba K) 12.0, 200 m: Porle (Br) 39.6, Zupane (K) 39.7, 1000 m: Naraks (K) 2:37.7, Forstnerič (B) 2:44.5, višina: Sketa 175, Cepin (oba K) 165, daljina: Cepin 5.97, Molk (oba K) 5.82, palica: Piliš 3.20, Srot (oba K) 3.20, krogla: Kač (K) 14.25, Ambrožič (B) 12.22, disk: Bzinski (K) 40.25, Nave (B) 35.92, kopje: Kač (K) 56.92, Sitar (B) 46.30, kladivo: Bzinski (K) 44.26, Nave (B) 34.51, 4 x 100 m: Kladivar 47.4, Branik 49.0, Zalec 49.8. Končno stanje točk: Kladivar 14.770, Branik 12.456, »Partizan«-Zalec 10.349, »Partizan«-Prebold 6.112. (Prebold tekmuje v republiški ligi omejenim številom disciplin.)

Republiška košarkarska liga

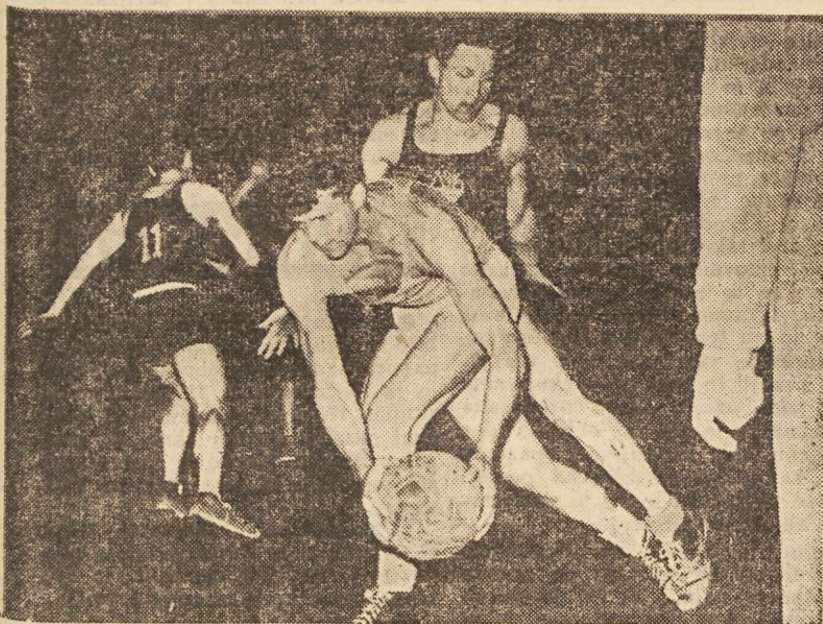
Triglav : Maribor 82:109 (48:51)

KEGLJANJE:

KK Triglav : KK Emennedrite (Soica) 2895:1999

Ali bo šlo prav na vrh »KOŠARKARSKEGA OLIMPA«?

Ne bomo zanimali, da nismo bili pred začetkom tekmovanja v zvezni košarkarski ligi optimisti. Toda tolikšnega vzpona kar po V. kolu ni prav gotovo nihče pričakoval od obeh slovenskih ligašev, zlasti ker njune priprave niso bile ravno najboljše. Danes bomo nekoliko več spregovorili o slovenskih predstavnikih, ki sta se po V. kolu znašla na prvem oziroma na drugem mestu prvenstvene lestvice.

Cretnik (spredaj) se spretno umika Kristančiču

Pod reflektorji v Šiški . . .

Oni dan nas je v uredništvu obiskal trener in tehnični vodja ljubljanskega moštva tov. Feguš, ali kakor ga že leta kličejo njegovi prijatelji na kratko »Gandix«. Sploh naj ob tej priložnosti zapišemo, da ima vsak igralec še svoje posebno ime, ki je prav gotovo popularnejše od rodbinskega. Torej, »Gandix«, ki danes tako spretno vodi svoje moštvo skozi nevarne čeri v derou toku košarkarskih dogajanj, ponavadi nerad govori o pripravah svojega moštva, zadnjič pa se je vendarle v pogovoru nekoliko bolj »raznežil« in pripovedoval prav zanimive stvari.

»Priznam, da pri nas ne delamo tako pospešeno kot pri Olimpiji. Olimpija ima med drugim svoj način dela pri treningu, toda tudi naš fantje niso od muh. Vsak zase se dobro zaveda, da je šele sedaj nastopil najtežji trenutek v zgodovini kluba, kajti laže se je obdržati sredi lestvice in manjša je odgovornost, kakor pa zagovarjati nagel vzpon in obdržati prvo mesto. Vprašam, kako treniramo? Kaj naj na to odgovorim? Pridi k nam v Šiško in pogledaj!«

Druga mi torej ni preostalo, kakor da jo sam mahnem v Šiško. Vsi igralci so bili še pred mrakom zbrani na igrišču in vsak zase se je pripravljalo po svoji zamisli. Trenerja še ni bilo. Ljubljana lahko zaigra po vseh mogočih variantah moderne košarke. V svojih vrstah ima trenutno kar dva velikana: Vrančiča in Müllerja. Mimo njih pa se izvršajo odlični posmezniki kakor Brumen, Cretnik, Kapelj, Zupancič, Kumer in drugi, ki ta dva vsestransko dopolnjujejo. No, bomo videli, kakšen bo trening.

Luč so se prižgale in zaslísal se je oster žvižg trenerja.

»Fantje, trenirali bomo nekaj kombinacij blokad. Prosim, da ste pri tem pozorni, kajti brez prave resnosti in zbranosti ne bomo dosegli ničesar!«

Tako se je začel večerni trening Ljubljane, ki se je po V. kolu tekmovanja v zvezni ligi znašla na vrhu lestvice brez poraza in le z enim neodločenim srečanjem. Z zanimanjem smo sledili potezam danes popularnih Šiškarjev, ki so morali večkrat ponoviti to ali ono varianto. Priznati moram, da skoraj nisem mogel verjeti, da ima njihov trener tolikšno avtoriteto, saj je znano, da je bil še pred nekaj leti samo igralec. Toda tudi on se je v zadnjem času močno povzpela in ker ga košarka zanima in navdušuje, se je tudi dokopal do solidnih trenerskih sposobnosti. Všeč nam je bila njegova odločnost in na drugi strani poslušnost igralcev. Če je tako, sem si mislil, potem mora takšna povezanost roditi dobre rezultate.

Trening je bil končan in fantje so se porazdelili v dve skupini in igrali na dva koša. Ljubljana je v polni formi. Tega ni bilo težko opaziti,

živno in vzorna disciplina. Zanimivo jih je poslušati in naj navedemo samo en takšen primerček, kakšno vzdušje vlada na idealnem stadionu v Šiški. Fantje se niso zasukali tako hitro kot je želel njihov trener in seveda odločni Feguš je prekinil potezo in vzkliknil: »Fantje, dajmo, dajmo, saj ste prave reve!« In mislite, da so igralci tej pripombi samo prislunili? Takole se je odrezal v imenu vseh Zupancič, ali kakor ga kličejo Župca: »Zakaj smo pa prvi, če nič ne znamo in smo

. . . in pod kostanji v Tivoliju

Strinjamo se z mnenjem tov. Feguša, ko nam je pripovedoval o skrbnih pripravah Olimpije pod strokovnim vodstvom popularnega Kristančiča. V tem taboru vendarle vlada neko drugo vzdušje. Na cesti smo »sneli« igralca Olimpije in državnega reprezentanta Kandusa, ali po domače »Jarca«, s knjigo pod pazduho, namenjene »na igrišče. »Kam hitiš?«

»Kot vidiš, imam sicer knjigo pri sebi, ker študija ne gre zametavati. Namenjen pa sem na igrišče, kjer imamo dan specialni trening.«

»Si zadovoljen z rezultati Olimpije in Ljubljane?«

Kandus me je začudeno pogledal, kot bi hotel reči, ali resno mislim ali se norčujem. Sicer res nekoliko smešno vprašani, saj kaj boljšega si ne moremo misliti, kot je prvo in drugo mesto na lestvici. Toda že naslednji hip je vedel, kam merim in mi je takole odgovoril:

»Na vsak način je velik uspeh za slovensko košarko, če bomo tako nadaljevali, kot smo začeli. Toda pri vsem tem moramo biti zelo pre-

veže! Vseeno pa so ubogali in ustregli trenerjevi želji.

Po treningu so imeli še skupen posvet, kajti v razgovoru se včasih še več naučijo kot na igrišču. Še najbolj je zgovoren Müller, ki je baje v Beogradu proti Crveni zvezdi spet spravljal s sedežev številne gledalce. Ko so odhajali z igrišča in zapuščali stadion, se je razvnel Müller, ki se je takoj znašel v sicer novi, toda stari družini. Srednji napadalec Ljubljane se je košarke učil v Šiški, kasneje pa je predsedal pod Cekinov grad. No, in danes je spet med svojimi starimi »borci«.

»Košarka je čuden šport. Enkrat te navdušuje, drugič te spet spravlja v slabo voljo in najraje bi se žagal koše in jih zmetal na ogenj, če ne gre tako kot želimo. A vendar brez nje ne morem živeti. Želim sodelovati v moštvi, ki stremi za najvišjimi cilji in mu po svojih močeh pomagati, da bo to doseglo.«

Tudi mi se pridružujemo tej veliki Müllerjevi želji in pričakujemo, da bodo pridobljene vrhunske uspehe obdržali v svojih rokah.

vidni. Tu ne gre samo za trenutno stanje slovenske košarke, misliti moramo na prihodnost, ki nam ne obeta ravno lagodnega počitka na današnjih lovorikah. Danes imamo na razpolago dovolj prvovrstnih igralcev in zato nič čudnega, če smo dosegli res lepe uspehe.

»Kaj pa te tako skrbi?«

»Medtem ko imajo v Beogradu dovolj strokovnega kadra, pri nas močno šepamo. Pa ne samo to. Samo pogledaj, kako je na primer z našim igriščem pod Cekinovim gradom. Tekma s Proleterjem je pokazala, da je igrišče odločno premajhno in niso mogli priti na igrišče niti tisti, ki so plačali vstopnino. To je na eni strani velika izguba za našo klubsko blaginjo, na drugi strani pa ne moremo spraviti na igrišče vse tiste mladine, ki se tokrat tako zelo navdušuje za košarko. Ali ni prav sedaj ugodni trenutek, ko slovenska košarka slavi tolikšne uspehe, da izkoristimo ta propagandni učinek in uresničimo svojo dolžnost? Prav bi bilo, da nam merodajni pomagajo čimprej razširiti igrišče, na drugi strani pa, da bodisi republiška zveza ali drugi športni forumi prav v letošnji sezoni poskrbijo za potrebne instruktorske oziroma trenerske tečaje v večjem številu kot prejšnja leta. Kuj železo, dokler je vroče!«

Fant dobro misli in vidi tudi nekoliko naprej. Prav bi bilo, da bi te besede temeljito pretehtali na merodajnih mestih. Toda, tokrat nas je zanimalo, kako vadijo igralci Olimpije pod taktirko igralca in trenerja Borisa Kristančiča.

»Pazi! Skok, šut! Hors« (tako pravi Dermastij) »hitreje se moraš obračati pod košem! Počakajte fantje, tole akcijo bo treba še enkrat ponoviti. Moramo jo popolnoma izpiliti, kajti od nje pričakujem popolu uspeh!«

Besede Borisa Kristančiča so vžgale. Na dlan je, da igralci Olimpije podrobneje analizirajo posamezne poteze in če ni ustrezno Kristančičevi želji, se vsaka akcija dvakrat ali trikrat ponovi. Pri vsem tem pa je Kristančič pravi košarkarski virtuoz. Opazovali smo ga pri njegovem prodiranju. Ima nekaj svojkega. Zogo drži tako trdno v rokah, kot bi se mu pilepila med dlani. Njegovi soigralci točno vedo, kdaj in kje se morajo kretati, ko on prodira. Kristančič je tudi izvr-

sten, skoraj nezgrešljiv strelec pri metanju na koš. Skorajda fantastično, kako je zanesljivo »metal« s približno 7 metrov razdalje. Samo enkrat ali dvakrat je zgrešil koš. Njegovi soigralci so odlični sekundanti in skupno tvorijo harmonično celoto, ki ji je le težko biti kos.

V razgovoru s tov. Urekom, ki v zadnjem času po radiu prenaša košarkarske tekme v zvezni ligi in ki je eden naših vidnih košarkarskih strokovnjakov, smo spoznali, da Kristančičeva četa posveča vso pozornost tehniki in taktiki moderne košarkarske igre in zato ni slučaj, da je Olimpija že več let prav pri vrhu jugoslovanske kakovostne lestvice. »Fantje študirajo košarko in zato ne vprašujemo, zakaj je tudi Olimpija med najboljšimi evropskimi moštvili!«

Slovenska košarka dosega, kot vidimo, tiste rezultate, ki smo jih že več let pričakovali. Takšen trud mora biti poplačan! Želimo samo to, da bi fantje vzdržali težko borbo do konca in da bi bila naša predstavnik v zvezni ligi na istih mestih kot danes po V. kolu! L. M.

Borba pod košem je vedno zagrižena... Kdo bo višji? Kdo bo prišel do žoge?

Težko je s takrnega položaja zadeti koš, toda visoki Dermastia bo z metom čez glavo skorajda gotovo dosegel dve točki

Med gledalci v Zagrebu

Putnikov »posebni« vlak, ki je po nepredvidenem programu odšel iz Ljubljane že ob pol šest uri jutraj kot čisto navadni »osebni«, enakomerna vožnja, neprespana noč, pa še vstopnica za celodnevno »zapadno stajanje« — vse to je zadostovalo, da se sicer na takšnem skupinskem zletu ni veliko govorilo, pač pa samo miralo. Slišati je bilo samo zaspane vzdih: »Pagat, kontra« ali pa »Kje pa smo že?« Niti besedice o tekmi, ki je vsem nogometnim ljubiteljem vrtila že sedem dni po možganih.

Ko sem dobrega znanca vprašal, kako da mu je ob tako važnem srečanju primrnil jezik, je na smrt užaljen dejal: »Na športni alki sem stavlil petdesetkrat na Jugoslavijo, ponoči pa sem sanjal, da so zmagali Italijani. Adijo, še en jurček!«

Torej, tu smo! Kam? To je prvo vprašanje. Majši obvezno napomenado (duševna hrana ob pogledu na pomladansko oblečeni nežni spol seveda ne more škoditi praznemu želodcu). Lepo počasi z očmi na peclju jo mahne prva skupina peš tja do »špice«.

Starejši počakajo, da je zrak čist, potem pa v oštarijo. Staro pravilo: »Vsak izlet se začne in konča v oštariji« velja tudi v »inozemstvu«. Tisti, ki so se doma najedli, jo mahnejo v Maksimir. Seveda, če greš gledat leve, tigre in krokodile, moraš biti sit.

Vsi ostali, ki že od rojstva najočejo grupacij, jo po najkrajši poti »stisnejo« v zaželeno stran.

In Kranji smo se utopili v množici, ki danes govori vse jezike, se smeje, veseli, piše in misli samo na isto minuto, ko se bo 22 levov vrglo na ubogo loptico v namenom, da jo čim večkrat »gurne« v nasprotnikovo mrežo.

Skupina znanih ljubljanskih smučarjev (vsi so bili v prvi skupini mlajših) ni našel na nič posebnega. Obšli so par kavarn, po dolgem iskanju za četrtim »čóškom« našli gostilnico in za kosilo pojedli eno žemljico, ker jim

pijače niso hoteli servirati. Opol dne so se odločili za tramvaj. Brez uspeha! Zadnji poizkus je propadel zaradi vmešavanja milicnika.

Pa so naši vrli smučarji pod vodstvom izkušenega slalomista Jankota vseeno prišli na cilj, čeprav niso še nikdar tako počasi in težko »vozili«.

Stadion v Maksimiru — škatala sardin! Skupina Slovencev na »zapadnem stajanju« izigra predpis prireditelja in vso tekmo sedi. Samo nekaj minut tišine na stadionu. Državne himne! Sicer huronsko vpilje »Napred našil!« — »Hočemo Torino, goooool — ...« Proti koncu je odprl »mikrofon« tudi moj sicer molčeči sosed: »Pa dosta je momcil Nema smisla vi še davati golove. Ostavite nešto municije i za Čehoslovačku!«

Psihologometer je na stadionu kazal takole:

Pred začetkom tekme dviga skupina italijanskih navijačev visoko v zrak svojo nacionalno zastavo. Po prvem голу zastava izgubi na višini!

Po drugem... zastava občutno izgubi na višini!

Po tretjem... zastava sneta z drog!

Po četrtem... italijanski kibici vstajajo in se priklanjajo našim kibicem!

Po petem... Italijani najglasneje navijajo za naše igralce.

Po šestem... Italijani se izgubijo s tribun in z igrišča kot karta.

Je že tako, Italijanom so bila jugoslovanska tla vedno prevročja.

Povratak zmagovalca v »ubranem« vlakcu. V naš oddelek je sedla huuuuštna punčka (to se nam stalno dogaja!) in moj kolega ji še pod vplivom pravkaršne zmage začne dvoriti na tisti vsem oženjenim možkim svojski način: »Ja, tovarišica, saj mláda se pa od nekje poznava!«

... ???? ...

Pa se oglasi naš doktor Tone: »Ja, seveda, saj tako se vedno začne!«

Bre Milko

Toplak Ivčič — IZLETNIK

Vsega nasmejanega smo ga srečali v Ljubljani.

»Dobro mi gre«, je začel, »le sonca se moram izogibati. Tako so mi svetlovali zdravniki. Za mesec dni potujem na Bled na počitek, potem pa še za kaka dva tedna domov v Maribor.«

»In nogomet«, smo ga vprašali.

»Tudi ta pride na vrsto še letos!« se je zasmel. »Sredi julija bom šel na ponovni zdravniški pregled, potem pa bom po vsej verjetnosti začel trenirati. Računam, da bom za jesensko prvenstvo spet popolnoma pripravljen, čeprav se bom — vsaj na prvih tekmah — težko odločil za kak udarec z glavo.«

Tako smo bili takoj sredi pogovora. Najprej smo seveda do podrobnosti »obdelali« nesrečno tekmo s Fiorentino. Toplak pravi, da se sedaj sicer spominja začetka tekme, vendar pa soloh ne ve, kako je prišlo do poškodbe. Vse, kar ve, ve po pripovedovanju drugih.

»Zelo nerodno mi je bilo v bolnišnici«, je pripovedoval, »ko so me

spraševali po osnovnih podatkih. Vedel sem, kako se pišem, nikakor pa se nisem mogel spomniti, kje stanujem. Strašno nesrečnega sem se počutil!«

K sreči se mu je stanje hitro popravljalo in je lahko kmalu zapustil bolnišnico. Seveda pa mora še vedno zelo paziti nase.

»In kaj boš na Bledu?«, smo ga še »potipali«. Pa je namesto njega odgovorila kar njegova soproga Vera: »Kopanje, ribolov, veslanje, počitek. Tako so mi naročili, da mora biti sestavljen Ivčičev dnevni »menu!«

Odveč je pripomniti, da smo zakoncema Toplak zaželeli v imenu vseh slovenskih ljubiteljev nogometa srečno pot.

O tem, kar nam je Toplak pripovedoval nogometnega, pa prihodnjič! E. B.

POLET

LETO XIII.

Štev. 20.

Stran 3

Zoran Polič: Perspektivni plan in naše delo

Uspehi v gospodarstvu, predvsem povečana proizvodnja kot posledica povečane produktivnosti dela in večletnih investicijskih vlaganj v našo industrijo, nam omogočajo, da napravimo odločen korak dalje, da sistematično pripravimo mere za večletni razvoj našega gospodarstva, našega kulturnega in drugega življenja. Ekonomski pogoji za perspektivni plan so tu, potrebno je le, da ugotovimo, kje so ključni prijemni za pospešen, toda ravnomeren razvoj našega gospodarstva in vsega javnega življenja in kateri so ti prijemni v poedinih panogah tega dogajanja.

Nujno je zato, da tudi na področju telesne vzgoje, ki je prav gotovo sestavni element družbenega dogajanja pri nas, ugotovimo prav tiste osnovne elemente, ki jih je treba urediti in dalje razvijati ter kako jih je treba urejevati in razvijati, da bi bilo to v korist našim delovnim ljudem, predvsem pa naši mladini. Pri tem seveda — pri ugotavljanju osnov in smernic perspektivnega plana namreč — ni mogoče uporabljati samo običnih parol o socialistični telesni vzgoji oziroma športu, o vzgoji človeka kot osebnosti itd. itd., ker to postajajo fraze in to vse predesto kar žalostne fraze, ko z njimi soočimo čisto stvarnost na naših igriščih in telovadščih, temveč moramo dati že znanim in tudi prizanim parolam konkretno vsebino in to z določenim programom, z jasno odrejeno vsebino in metodo dela in seveda tudi z doseženimi uspehi.

Osnovno je vsekakor vprašanje programa. Čim govorimo o telesni vzgoji (zaradi jasnosti poudarjam, da uporabljam izraz kot splošni pojem za dejavnost na tem področju, torej vključujem vanj tudi šport) se nam nujno postavlja vprašanje ali imamo pri tem nek določeni namen, ali imamo pred seboj neki cilj, ali pa postavljamo vprašanje samo zato, ker taka dejavnost danes v svetu pač obstaja in ker ne bi želeli stati ob strani, ko vidimo, s kakšnim interesom jo poedinci spremljajo, kako se z njo okoriščajo in kako jo nekateri tudi izkoriščajo.

Prav gotovo bi bilo v celoti zgrešeno, če ne bi v zvezi z obravnavanjem problema telesne vzgoje videli predvsem njen družbeni pomen, če bi jo obravnavali samo kot možen element zabave in tudi drugih povsem osebnih interesov vsakega poedince, ne pa kot važen element družbenega razvoja, ki nujno spada v ono področje, ki ga skupnost ne samo želi, temveč celo mora uravnavati z elementi vzpodbude (materialna in finančna sredstva, priznanja, odlikovanja), pa če je treba tudi z elementi prisiljevanja (obvezna telesna vzgoja po šolah, osnovni principi dela itd.). To je potrebno predvsem zaradi vloge, ki jo lahko odigraava pravilno izvajana telesna vzgoja v zdravstvu, v gospodarstvu, v obliki šolske vzgoje in tudi na drugih področjih. Toda govoriti o zdravstvu in telesni vzgoji, o produktivnosti in telesni vzgoji, o zmanjšanju nesreč v proizvodnji in telesni vzgoji, o povezanosti umstvene in telesne vzgoje itd., se ne pravi govoriti o tem, da bi bilo dobro uvesti to ali drugo panogo športa kot neke vrste zabavo, da bi bilo zanimivo prirediti tekmovanja tako za same tekmovalce, še bolj pa za številne gledalce itd., torej uvajati predvsem vse tisto in toliko, kolikor si vsakdo sam želi — pravzaprav o tem sploh ne bi smeli govoriti v zvezi z resnim razglabljanjem o funkciji telesne vzgoje — temveč se pravi čisto znanstveno ugotavljanje odnose, potrebe, vsebine in metode, ki jih je treba uveljaviti in to enotno uveljaviti, da bi telesna vzgoja resnično mogla odgovoriti postavljenim nalogam. Zato seveda znanstveno postavljena telesna vzgoja nima skoraj nič skupnega s tistim, kar si nekdo od poedincev v zvezi s športom slučajno lepega želi ali celo večkrat v krajšem razdobju izvaja. Takšno vključevanje, predvsem v športno življenje, je lahko le skromen delček skupnih prizadevanj na področju telesne vzgoje, ki samo dopolnjuje osnovno dejavnost, ne more je pa nikdar in v nobeni obliki nadomestiti, pod pogoji sedanjih spoznanj in sedanjih odnosov poedincev do telesne vzgoje, ko vsakor bolj cenijo šport kot izključno zabavo (pa četudi kot tak povzroča izkrivljenje hrbtenice, neravnomenen razvoj poedinih delov telesa in pod.), ne pa kot sredstvo pospešenega gospodarskega, zdravstvenega in prosvetnega napredka. Dognanja o taki vlogi telesne vzgoje še niso vseobče sprejeta in priznana (če to ne bi bilo res, prav

gotovo ne bi morali razpravljati o potrebi, da uvedemo na razne, predvsem pa visoke šole, obvezen pouk telesne vzgoje), zato tudi posegamo po merah, ki niso vedno v skladu s svobodno odločitvijo posameznika, kakor je to n. pr. obvezen pouk telovadbe v šolah.

V razvoju telovadbe imamo danes (če gledamo iz širših vidikov) že več stoletne izkušnje, prav gotovo pa (če gledamo samo z vidika svojih lastnih spoznanj) desetletne, ki jih ne moremo niti zanikati, niti opustiti v svoji nadaljnji praksi. Te izkušnje nas predvsem uče, da je ne samo mogoče, temveč da je nujno potrebno postaviti določene skupne principe vsemu telesnovzgojnemu delu. Toda to ne morejo biti samo neke splošne parole, v okviru katerih lahko vsakdo počenja kar se mu seveda zahoče, temveč morajo biti to tudi določeni principi v konkretnem delu, ki vodijo do skupnega cilja, ki je postavljen organizirani dejavnosti na področju telesne vzgoje. Konkretni principi je seveda mogoče uveljavljati na več načinov, bodisi samo z vsakim pripadnikom posamezno, bodisi z vsemi naenkrat. Pri tem lahko govorimo o metodi dela, o sredstvih (predvsem orodjih), ki se jih pri delu poslužujemo, o prednjakih in trenerjih, o priročnikih in šolah, pa tudi o programu dela. Če imamo pri tem razglabljanju pred očmi vedno osnovni cilj, ki naj ga ima telesna vzgoja pri nas, potem seveda ne moremo dopustiti, da bi bila naša organizirana dejavnost na tem področju neenotna, da bi lahko vsakdo uveljavljal svoje metode dela, da bi različno vzgajali osnovni kader in da bi uveljavljali različne programe dela. Naši organizirani telesno-vzgojni dejavnosti (torej vključno tudi športu) moramo čimprej dati enotno, lahko tudi rečemo, nam svojstveno metodo dela, moramo organizirati sistem enotne vzgoje vodstvenih kadrov in moramo pripraviti enoten program dela, ki bo obsegal osnovno dejavnost in tudi razne prireditve (nastope in tekme). Kratko rečeno, ustvariti si moramo enoten sistem telesne vzgoje.

Program dela mora predstavljati osnovne obveznosti, ki jih morajo vsi pripadniki organizirane dejavnosti izpolniti, če hočejo zadovoljiti na preizkušnji osnovne telesne zmogljivosti. Osnovni program ne sme biti niti minimalna obveznost, niti administrativni predpis, ki straši v vsakem društvu, temveč izkustveno in znanstveno dognan obseg dejavnosti, ki jo mora vsak pripadnik obvladati v daljšem ali krajšem razdobju, če hoče za sebe zahtevati priznanje, da je izpolnil tiste normative, ki odgovarjajo načelom vsestranske telesne sposobnosti. Za obče potrebe zadostuje, če ugotovimo, da se kaže vsestranska telesna sposobnost v določeni stopnji človekove hitrosti, spretnosti, moči in vztrajnosti. Odnos teh kvalitiet je mogoče dokaj jasno odrediti, možno jih je pa tudi na vsaki stopnji meriti.

Določena stopnja telesne zmogljivosti, ki ni od narave dana, temveč s posebno vadbo pridobljena, je predvsem odvisna od pravilnosti sistema dela, oziroma od primernosti postavljenega programa. Program pa ne more biti za vsako društvo posebej napisan in strogo postavljen recept, ki govori, katere vaje in kdaj jih mora nekdo vaditi, temveč so to le določena konkretna navodila in obveznosti predvsem vadiateljem, ki govorijo o tem, kako lahko doseže pri telovadbi določeno stopnjo telesne sposobnosti, kakšne vaje odgovarjajo tej stopnji, kako jih vadimo in kako sposobnost preizkusimo.

Da ne bo to edini program dela, temveč le jedro, okrog katerega bo zrasel program, potreben in primeren vsakemu posameznemu društvu, pa je predvsem odvisno od sposobnosti, iznajdljivosti in dobre volje prednjakov in trenerjev teh društev.

Kakorkoli postavljeni program mora biti zato predvsem obveza vadiateljskim zborom, trenerjem in drugim odgovornim funkcionarjem, da na odgovarjajoči način zastavijo svoje delo, da si za vsako delovno uro na osnovi širših zahtev članstva pripravijo določen podroben razpored dela in da svojih uspehov ne merijo po trenutnih zmagah in raznih tekmovanjih, temveč po dokazani telesni zmogljivosti čim večjega števila društvenih pripadnikov. Na ta način postaja program dela osnovni vzvod pravilnega dela na področju telesne vzgoje, brez katerega organizacija sploh ne more odgovarjati postavljeni nalogi, ostaja na ravni najprimitivnejše zabave, namesto da se dvigne med aktivne graditelje novih odnosov in novih pogojev življenja pri nas.

Perspektivni plan na področju telesnovzgojne dejavnosti bi bil torej brez vsake vrednosti, če ga ne bi gradili na programu dela v šolah ter v partizanskih in športnih društvih. Če govorimo o programu dela v posameznih društvenih organizacijah na področju telesne vzgoje, je treba seveda priznati, da ga je mnogo lažje postaviti v športnih organizacijah, kakor pa v partizanskih, posebno še, dokler v prvih prevladuje tekmovalni element. Vsak športni trener ve ali vsaj mora vedeti, kje in kako lahko ugotovi talente za svojo panogo in kako jih mora pripravljati, da čimprej dosežejo večje tekmovalne uspehe. Partizanski prednjak nima tako oprijemljivega cilja. Njemu je osnovni cilj dvig splošne telesne zmogljivosti vseh pripadnikov brez posebnega ozira na nagnjenja poedincev do posameznih panog, v katerih bi morda želeli pokazati svojo večjo sposobnost.

Toda to so nasprotja, ki izvirajo iz veljavnih načel in metod dela. Čim uspešneje bomo gradili svoj sistem dela, tem bolj se bodo izravnavala ta neskladja, ker bo nujno prevladala enotna osnovna usmerjenost v delu, a to je prvenstveno ustvarjanje splošne telesne zmogljivosti, a šele v drugi vrsti zadovoljevanja posebnih interesov, zato pa tudi uspešnejše doseganje športnih uspehov.

Čim pričenemo razgovor o rednem programu dela, se nam skoraj samo po sebi postavi vprašanje, ali ga je mogoče postaviti tako, da bo telesnovzgojna dejavnost v vseh svojih oblikah izključna zabava, brez vsakršnih drugih obveznosti, ali pa jo je treba vsebinsko vendarle deliti po njeni pomembnosti in namembnosti. Prav gotovo bi bilo za vsakogar najprijetneje, če bi bila vsakršna telesnovzgojna dejavnost (torej tudi športna) izključna zabava. Toda to že po samem namenu ni mogoče. Čim jo uvajamo kot element vzgoje, kot prispevek k utrjevanju zdravja in sestavni element borbe za povečano produktivnost dela, je to nujno povezano z zahtevno po rednosti dela, po disciplini, stopnjevanju zmogljivosti itd. Vse to pa ni vedno povezano z zabavo, s prostovoljnostjo, z lastno izbiro vadbe in podobno. Lahko pa je seveda vedno prijetno. Se tako navdušenemu atletu, plavalcu, nogometašu ali odbojkarju večkrat preseda redna vadba, ki je potrebna za dosego rezultata, za uspeh moštva. Toda četudi pri tem niso odločilni neki predpisi, obstajajo vendarle moralne norme, želja za uspehom in občutek določene osebne odgovornosti, da športnik vendarle ostaja v trdi vadbi. Se težje je tam, kjer poedinci sploh nimajo nekih posebnih želja, tekmovalnih ciljev ali drugih ambicij, ki bi jih vezale na določen način dela. Tu bi telesnovzgojna dejavnost, ki bi odgovarjala izključno željam poedincev, dobila lahko prav čudne oblike.

Zato program telesnovzgojne dejavnosti (pa najsi bo partizanske ali športne) ne more biti niti zbir želja posameznikov, niti zbir nadobnih izkušenj številnih društev, temveč mora zaradi cilja, ki ga postavlja telesni vzgoji, odgovarjati znanstveno dognanim izkustvom, določenemu sistemu in seveda določenemu namenu. Zato pa poudarjamo, da mora biti osnovni program enoten.

Podajanje snovi mora biti čim bolj zanimivo, ker se da tudi na tak, torej v bistvu zabaven način, doseči lepe uspehe. Toda to ne more in ne sme biti prosta zabava vseh in povsod, temveč najbolj sistematično in principom postopnosti odgovarjajoče delo.

Zato pa tudi ugotavljamo, da je potrebno vso telesnovzgojno dejavnost deliti v tri osnovne oblike: 1. redno osnovno vadbo, 2. redno posebno vadbo in 3. razvedrilno vadbo.

Osnova vsej dejavnosti, da bi bila sistematična in v skladu z osnovnim ciljem, je vsekakor redna osnovna vadba, ki naj ustvarja osnovne pogoje telesne zmogljivosti, brez večje zahteve po nekih tekmovalnih uspehih ali zmagah. Tudi pri tej vadbi nikakor ne odstopamo od zahteve, da mora biti prijetna in zabavna, toda zabava ni njen osnovni namen, temveč le oblika, v katero ovijamo osnovno dejavnost, da bi bila za poedince sprejemljivejša in da bi jih tako — večkrat tudi zoper njihovo voljo ali vsaj mimo nje — privedli do višjega cilja, to je do povečane telesne zmogljivosti.

Razvedrilna telovadba — četudi to morda ni najboljši naziv — pa ima dobesedno ta cilj. Služiti mora izključno zabavi. Zato se poedinec vključi, če hoče, dela kakor in dokler hoče, ni vezan na neko postopnost vadbe, niti na nek cilj izven zabave. Seveda je tudi tu važna vzgojnost take zabave. Toda pri tej obliki telovadbe igramo košarko zato, ker se z njo najbolj zabavamo, igramo nogomet, ker nam prav to ob tem času prija, tečemo, plavamo in smučamo brez vsakršnih pravil in namenov, ker nam pač tako ugaja. Vloga prednjaka in trenerja je pri tej obliki vadbe omejena bolj na pasivno opazovanje, kakor pa na aktivno pomoč, ker se vključuje le, če to posamezniki ali skupine žele.

Četudi bi si težko zamišljali delo brez te oblike, bi bilo pa seveda popolnoma napak, če bi jo hoteli uveljaviti kot zameno za redno osnovno vadbo. Je le njeno dopolnilo, ki sicer dviga interes predvsem za športno obliko dela, ki pa ne more — ker ni niti redno, niti sistematično delo, niti ne odgovarja zahtevi, da ustvarja višjo splošno telesno zmogljivost — postati osnovno delo.

Redna posebna vadba je bistveni element telesnovzgojnega dela. V športnih organizacijah je to osnovna oblika dela, v partizanskih pa nujno dopolnilo za vse tiste, ki žele ali potrebujejo dodatnih telesnih naporov, ki hočejo večjih uspehov tudi na tem področju in ki imajo posebno nagnenja do poedinih oblik telesnih vaj. Danes je povsem jasno, da sta ti obliki dela, t. j. redna osnovna in redna posebna vadba tesno med seboj povezani, da sta funkcionalno celo odvisni in da zato ne moremo zapirati oči pred dejstvom, da zavestno usmerjanje telesnovzgojnega dela in njegovo vključevanje v določene višje cilje (ne pa seveda njihovo izvajanje samo zaradi nekih trenutnih uspehov) terja sistematično, programsko in znanstveno utemeljeno delo, ki vedno bolj povezuje vse oblike telesnovzgojnega dela, ne pa da morda išče ostrih meja med eno in drugo dejavnostjo, kar je bilo tipično za predvojne čase, kar pa danes samo kaže — kjer in v kolikor to še obstaja — da še delujejo sile, ki bi hotele preprečiti, da bi telesna vzgoja služila družbeno naprednim smotrom, ki zahtevajo, da telovadba ostaja sama sebi cilj in zato seveda tudi ne kažejo posebnega odpora zoper vse negativne pojave, ki še mnogokje spremljajo naš današnji šport.

Samo po sebi se s tem postavlja vprašanje tekmoovanja, našega odnosa do tekmovalne metode dela in s tem tudi vrednotenje samega športa.

Mnoga partizanska društva, prav tako pa tudi nekatera vodstva partizanske organizacije, ponekod sramotljivo, drugod zopet odkrito ali celo odločno zagovarjajo metode tekmoovanja, ne da bi govorili o osnovni metodi dela, dopuščajo tekme, ponekod se celo izključno orientirajo nanje, ne da bi pomislili na povezanost tekmoovanja z rednim, najmasovnejšim osnovnim delom. Športna društva zopet — ne da bi spremenila način dela — široko propagirajo masovnost, če-

tudi jih logika samega procesa v njihovem delu vedno znova prepričuje, da sedanji način tekmoovanja nujno terja izbranec, fizično sposobne za določene večje, večjih celo pretirane napore in seveda tudi za nadpovprečne uspehe. Vendar je očitno, da zaenkrat samo tak način dela more zagotoviti poedincem in društvom zmage na tekmovanjih (to pa je še vedno v mnogih športnih društvih osnovni cilj).

Kdo ima prav in kje je resnica? Prav imajo tisti, ki zahtevajo masovnost, tisti, ki zahtevajo tekme in tisti, ki iščejo zvezo med enim in drugim. Nimajo pa prav tisti, ki v partizanski organizaciji postavljajo v prvi plan tekme, in tisti, ki mislijo, da športni, to je tekmovalni način dela, ni povezan z redno najširšo osnovno vadbo, kakršna bi morala biti danes v partizanskih društvih. Ni slučajno, da sta se pri nas razvili in se še razvijata dve osnovni obliki dela, toda nemogoče oziroma napačno je, če skušamo postavljati eno v nasprotje z drugo ali eno celo likvidirati zaradi »interesov« drugo. (Konec prihodnjic)

To sloveniti

● — Ptuj — Preteklo nedeljo je bilo v Ptuj okrajno prvenstvo v partizanskem mnogoboju. Sodelovalo je 16 ženskih in 11 moških vrst, skupno 170 tekmovalcev. Med mlajšimi pionirji in pionirkami je zmagalo društvo Markovci, pri starejših pionirjih in pionirkah pa Dornava.

V prjaltski rokometni tekmi so mladinke iz Ptuja porazile gimnazijo Ormož 6:0, mladinci iz Ptuja pa ormoško gimnazijo z 20:15.

● — Ziri — V proslavo »Dneva mladosti« je partizansko društvo izvedlo uspešno akademijo. Izkazale so se zlasti mladinke na dvovišinski bradlji, pač pa smo pogrešali članov, tako da so morali vrzel izpolniti člani iz Gorenje vasi kot gostje.

● — Idrija — Prejšnjo nedeljo je bilo zaključeno prvenstvo primorske nogometne podzveze. Prvo mesto si je priborilo moštvo idrijskega Rudarja (16 točk), ki mu sledijo Postojna (13), Koper (11). Primorje-Ajdovščina (10), Tabor-Sežana (4) in Anhovo (4). Idrijski nogometaši so pokazali odlično formo, saj so v zadnjih tekmah porazili Tabor 2:0, Postojno 5:2 in Anhovo kar 8:2. Zlasti je v moštvu solidna obramba, dočim napad večkrat ne zna izkoristiti vseh priložnosti.

● — Tolmin — Tudi v Tolminu in okoliških vaseh se marljivo pripravljajo na meddruštveni nastop partizanskih društev, ki bo 9. junija. Na tej prireditvi bodo sodelovale tudi šole, tako da bo predvidoma v Tolminu nastopilo najmanj 600 tekmovalcev. Nastop bo generalka za I. slovenski festival v Ljubljani. Domačini upajo, da bodo na nastopu videli tudi našega državnega reprezentanta Dušana Furlana, ki je na vajah v JLA v Tolminu.

● — Vrhnika — Partizansko društvo je organiziralo tečaj za orodne telovadce, ki ga vsako nedeljo vodi znani strokovnjak v tej panogi tov. Miro Longyka. Razen tega bo tudi letos partizansko društvo organiziralo ob morju taborenje za najboljše pripadnike.

Te dni so se pričela nadaljnja gradbena dela v malem bazenu za cisticane, tako da bo verjetno do začetka kopalne sezone bazen izgotovljen.

Pionirski odred je organiziral avto-moto tečaj za pionirje, ki ga vodi avto-moto društvo. Pionirji se vežbajo na majhnem avtomobilčku, ki ga je malim podarila SZDL. Navdušenje med pionirji je seveda nepopisno.

● — Tržič — PD Tržič je minulo nedeljo organiziralo smučarske tekme za »Bračičev memorial«. Zmagal je Jemc (Enot) pred Krmeljem in Primožem (oba Ljubeli).

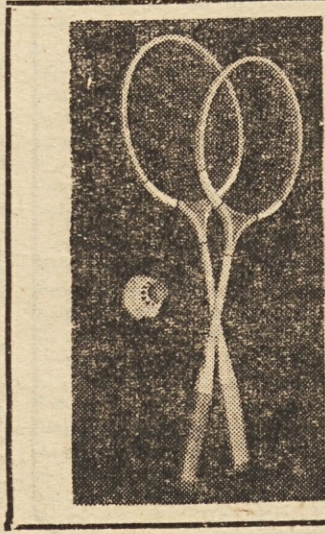
● — Kranj — Na strelskih tekmah v počastitev »Dneva mladosti« so prejšnjo nedeljo na Primskem zmagali domačini s 600 krogi pred strelci iz Predoselj (595 krogov).

Okrajna zveza »Partizan« v Kranju je organizirala za svoja društva okrajno prvenstvo v namiznem tenisu, ki se ga je udeležilo nad 100 igralcev.

V počastitev »Dneva mladosti« bo SD Mladost organiziralo več tekmovalni, zlasti v odbojki in v atletiki.

Tudi SD Triglav pripravlja za »Dan mladosti« vrsto prireditev. NTK Triglav bo izvedel srednješolsko prvenstvo Kranja, plavalni klub pa pripravlja plavalno prireditev za kranjske šole. Košarkarji imajo v načrtu izvedbo turnirja mladinskih moštev Gorenjske.

● — Litija — Pretekli terek je bil tu tradicionalni »Tek zmage«. Pri članih je zmagal Tratnik (Odr) pred Svetino (O) in Repičem (Sv), med mladinci pa Mazi (Sv) pred Češarkom (Part-Laško).

Zaščitni
znak

je jamstvo za
kvaliteto izdelkov

»ELANOVI« loparji
za perjanico (badminton)
so enakovredni
najboljšim inozemskim
izdelkom

ATLETIKA

SREDNJEŠOLCI SO DOBRI AILETI

Več kot 200 dijakov in dijakinj se je zbralo na srednješolskem prvenstvu Slovenije v atletiki, ki je bilo v sredo v Ljubljani. Čeprav se mnoge, zlasti izvenljubljanske šole, tekmovalja niso udeležili, je prvenstvo v celoti popolnoma zadovoljilo. V tem smislu se je izrazil tudi inšpektor Sveta za šolstvo LRS tov, Vinko Knol, ki je o tekmovalju rekel tole: »Srednješolsko prvenstvo v atletiki je dobro uspelo. Lahko rečem, da bolje kot smo pričakovali. To velja tako za udelež-

10 Slovenk med kandidatnjami za reprezentanco

Zvezni kapetan za ženske, prof. Vranič iz Novega Sada, je določil kandidatkinje za državno žensko atletsko reprezentanco. Izbral je naslednje atletkinje: 100 m, 200 m in 4 x 100 m: Sikovec (Kl), Babović, Bogič-Lanc, Bedjanec (Mlad), Grubić (CZ), Unterreiter (Mar), Stamejčić (O), 800 m: Slaninik (Kl), Knez (O), Šafer (Mlad), Rajkov (Vojv), 80 m ovire: Babović (Mlad), Stamejčić, Bajželj (O), Rajnhole (Senta), Ostrovska (Br), višina: Leposavić, Jovanović (CZ), Stanulović (Vojv), Pamić (Senta), daljina: Stamejčić, Bajželj (O), Grubić (CZ), Rečnik (Kl), krogla: Usenik, Hudobivnik (O), Borovec (Varaž), Perović (Senta), Bilić (Ml), disk: Borovec (Varaždin), Matej-Nagy (Vojv), Homolija (Mlad), Hudobivnik (O), kopje: Kalužević (CZ), Perović (Senta), Koska (Vojv), Jusić (Sar).

AZJ je določila atlete in atletkinje za nastop na različnih mednarodnih tekmovanjih. Nastopili bodo takole: Solija 24.—26. maj Račić (kladivo), Lešek (palica), Petrušić (110 m ovire), Varšava 8. in 9. junij Mugoša (3000 m), Lörger (110 m ovire), Bezjak (kladivo), Usenikova (krogla), Carigrad 8. in 9. junij Puc (110 m ovire), Radišić (800 m), Radčević (disk), Atene 8. in 9. junij Vipotnik (800 in 1500 m), Pavlović (kopje), Vucelić (110 m ovire), Helsinki 8. julij Mihalić (25 km), Praga 15. in 16. junij Lörger (110 m ovire), Murat (1500 m), Usenikova (krogla), Kaluževića (kopje), Szeged 16. junij trije najboljši tekmovalci z državnega prvenstva v partizanskem maršu nastopijo v maratonu, London 5. avgust Mugoša (2 milji).

V zadnjem »Biltenu« AZJ objavljajo spisek vseh klubov, ki so se prijavili za ekipno prvenstvo Jugoslavije v posameznih kategorijah. Pri članih je 11 ekip (4 iz Slovenije), pri članicah 15 (5), pri mlajših 16 (7), pri starejših mladincih 20 (7), pri mladinkah pa 15 (7).

Sedaj že razpolagamo z vrstnim redom, ki so ga dosegle ekipe starejših mladincev in mladink preteklo nedeljo v I. kolu svojega zveznega prvenstva, Slovenske ekipe so se razvrstile takole: mladinci: 1. Kladivar 17.151, 2. Ljubljana 16.632, 3. Odred 15.885, 4. Branik 14.596, 5. Svoboda 15.892, 6. Maribor 15.462, 7. Partizan-Zalec 11.868, mladinke: 1. Maribor 10.581, 2. Odred 9348, 3. Kladivar 9107, 4. Branik 8593, 5. Ljubljana 7742, 6. Svoboda 7520, 7. Litija 6750, 8. Partizan-Zalec 6648. Kakšen je vrstni red v državnem merilu, še ni znano, pač pa vemo to, da sta največ točk pri mladincih zbrala Crvena zvezda (18.472) in Partizan (18.146).

Raymond Lambert: REKORD NA HIMALAJI

Raymond bo razdelil četo na dvoje. Postavil bo taborišče na 4360 metrov visoki planini in obe skupini bosta tvorili zvezo, ena med Bedingom in planino, druga pa med planino in jezerom.

Večer nam mine med vročim pripravljanjem zadnjih priprav.

Lambert, Zimmermann in jaz bomo odšli naprej, Stangelin pa ne bo smel zapustiti Bedinga, dokler ni na potu zadnji tovor.

Toda besedo vrnem zopet »Bari sahibu« in tudi jaz zakličem na ves glas:

»Zdaj pa ti, Raymond!« ...

SEDMO POGLAVJE

Bosi v snegu, 5400 metrov visoko

Kakor smo težko čakali sporočila Jeana Jugea z navedbo, kje je postavil izhodiščno taborišče in z opisom poti, po kateri bi lahko šli tudi mi z vso mo-

Na plavalnem tekmovanju v Budimpešti so bili doseženi naslednji pomembnejši rezultati: 200 prosto Nyeki 2:11.6, 100 m metuljček Tumppek 1:04.0, 100 m hrbtno Kovacs 1:07.5, ženske: 100 m prosto Sebő 1:09.5, 100 m metuljček Littome-riczky 1:17.4, 100 m hrbtno Börös 1:14.2.

Kadar se spoprimejo profesionalni boksarji, takrat ni šale, kajti v poklicnih borbah gre pač za denar. Da je res tako, vidite na svetovnem prvaku Rayu Robinsonu, ki je oblit od krvi (ne od nasprotnikove, marveč od lastne) kakor kakšen mesar v klavnici...

Zaključena je kolesarska dirka Praga—Berlin—Varšava

Petrović izvrsten (9. mesto v skupni oceni)

V četrtlet je bila zaključena velika mednarodna kolesarska dirka Praga—Berlin—Varšava. Naš reprezentant Veselin Petrović je dosegel s svojim devetim mestom v končni oceni velik uspeh, naši kolesarji pa se kot ekipa niso uveljavili. Proti koncu jim je, kot kaže, zmanjkalo kondicije, saj so bili proti koncu vedno slabši. Rezultati: IX. etapa Görlitz—Wrocław (188 km): 1. Brittain (VB), 2. Dumitrescu (Rom.), 3. Klevcov, X. etapa Wrocław—Katowice (190 km): 1. Butzen (Belgija), 2. Grünwald (N), 3. Hiller (Sved), 6. Petrović, 24. Valčić, 25. Cvejcin, XI. etapa Katowice—Lodz (215 km): 1. Proost (Belg), 2. Kapitanov (SZ), 3. Paradowski (Polj), 39. Petrović, 40. Ješić, 41. Cvejcin, XII. etapa Lodz—Varšava (140 km): 1. Cerepovič (SZ), 2. Wiczowski (Poljska), 3. Kapitanov (SZ), 7. Cvejcin, 10. Petrović, 37. Ješić, končna ocena: 1. Hristov (Bolgarija) 58:01.19, 2. Brittain (VB) zaostanek 6:27, 3. Kapitanov (SZ) 11:39, 4. Proost (Belg) 11:52, 5. Pruski (Polj) 15:00, 6. Hiller (Sved) 15:22, 9. Petrović 20:49. Ekipa: 1. Vzhodna Nemčija, 2. Poljska, 3. SZ, 4. Belgija, 5. Švedska, 6. Velika Britanija, 11. Jugoslavija.

Končni vrstni red kolesarske dirke po Španiji: 1. Loroño (Sp) 84:44.33, 2. Bahamontes (Sp) zaostanek 8:11, 3. Ruiz (Sp) 9:54, 4. Da Silva (Port) 14:32, 5. Geminiani (Fr) 17:07.

Dirko po Romanski Švici je dobil Francoz Forestier, ki je za 15 sekund prehitel v skupni oceni Italijana Carlesija in za 1:04 Švicarja Kobleta.

Letošnja dirka po Nizozemski je imela 8 etap. Končala pa se je z zmago Belgijca Van Looya pred Nizozemcem Van Estom in Van den Brekelom.

Zadnjo etapo kolesarske dirke po Luksemburgu je dobil Francoz Barone, dočim je zmagovalac v skupni oceni Gerard Saint.

ITALIJANSKI FINALE V RIMU

Veliki mednarodni teniški turnir v Rimu se je končal dokaj presenetljivo, saj sta se pri posameznikih srečala v finalu prvič v vsej zgodovini tega turnirja dva Italijana. Finalni rezultati: posamezniki: Pietrangeli (It) : Merlo (It) 6:6, 6:2, 6:4, posameznice: Bloomer (VB) : Knode (ZDA) 1:6, 9:7, 6:2, moške dvojice: Hoad-Fraser (Avstralija) : Pietrangeli-Sirola (It) 6:1, 6:8, 6:0, 6:2, ženske dvojice: Long-Hawton (Avstral) : Reyes-Ramirez (Meh) 6:1, 6:1, mešane dvojice: Long-Ayala (Avstral.-Čile) : Bloomer-Howe (VB-Avstral) 6:1, 6:1.

Iz Varšave poročajo o novem rekordu v metu kopja za ženske, ki ga je dosegla Figwer z znamko 32.53 m. Dober je bil tudi Rut s 60.66 m v metu kladiva.

Ruska atletinja Pavlina Lazareva-Solopova je pretekla v Moskvi

MEDNARODNE STRESKE

Anglija je že dobila potni list za Švedsko

ANGLIJA : DANSKA 4:1

V četrtlet je bila v Kopenhagenu kvalifikacijska tekma za svetovno nogometno prvenstvo med reprezentancama Anglije in Danske. Prvi so dosegli vodstvo Danci po Jensenu, izenačil pa je Haynes, tako da se je prvi polčas končal z rezultatom 1:1. V nadaljevanju so igrali Danci le z 10 igralci in v tem času prejeli še 3 gole. Dva je dosegel Taylor, enega pa Atyeo. V tej prvi kvalifikacijski skupini je stanje sedaj naslednje: Anglija 6, Irska 2, Danska 0. Odigrani bosta še tekmi Irska : Anglija in Danska : Irska, ki pa ne bosta več mogli vplivati na končni vrstni red. Anglija je s tem postala četrti finalist svetovnega prvenstva za avtomatično kvalificiranima Nemčijo in Švedsko ter Brazilijo.

Po katastrofi v Zagrebu bo prišlo v italijanski reprezentanci do mnogih sprememb. Italija igra namreč 26. maja v Lisabonu kvalifikacijsko tekmo za svetovno prvenstvo s Portugalsko. Od igralcev, ki so doživeli težak poraz v Zagrebu, so izločili Lovatija, Segata, Virgilija, Prinija in Orzana. Kandidati za Portugalsko pa so: Buffon, Bugatti, Cervato, Magnini, Grava, Rota, Fontana, Bernasconi, Chiappella, Ferrario,

Venturi, Bean, Boniperti, Pesola, Posio, Gratton, Montuori, Ghiggia, Rigamonti, Pandolfini, Pivatelli in Secchi.

Končno stanje tekmovanja za pokal Grasshoppers je po zadnji tekmi Schalke : Fiorentina 2:3 naslednje: Fiorentina 15, Nice 12, Dinamo (Zagreb) 11, Austria (Dunaj) 10, Schalke 6, Grasshoppers 6.

Pred zadnjim kolom nogometnega prvenstva Francije si je moštvo St. Etienne že zagotovilo naslov prvaka, saj ima že 47 točk in drugoplasirani Lens zaostaja za 4 točke.

Na zasedanju odbora za srednjeevropski pokal, ki je bilo v Budimpešti, so določili pare za letošnje tekmovanje. Letos bodo sodelovali klubi iz Avstrije, CSR, Madžarske in Jugoslavije. Vsaka država mora obvezno postaviti dve prvoplasirani moštvi državnega prvenstva. Klubi so razdeljeni v dve skupini, in sicer tako, da igrajo prvi v I. kolu Jugoslavija I : CSR I in Madžarska I : Avstrija II, v drugi pa Avstrija I : Madžarska II in CSR II : Jugoslavija II V II. kolu igrajo zmagovalci obeh tekem I. in II. skupine. Prvo kolo bodo igrali 30. junija in 7. julija, drugo 14. in 21. julija, finale pa 28. julija in 4. avgusta.

Na atletskem tekmovanju v Fresnu v Kaliforniji so bili razen izenačenega svetovnega rekorda na 4 x 100 y po Abilenu doseženi še naslednji boljši rezultati: 100 y Morrow 9.4, King 9.5, Agostini 9.5, Dennis 9.5, 5000 m Truex 14:14.5 rekord, 120 y ovire Campbell 13.8, daljina Herrmann 7.70, palica Gutowski 4.57, Mattis 4.42, Morris 4.42, Roubanis 4.42, krogla Vick 16.89, disk O'Brien 51.91, kopje Held 77.89.

Tudi svetovni rekorder v teku na 800 m, Belgijec Roger Moens, je že v začetku sezone v odlični formi. Na tekmovanju v Tourcoingu je pretekel 800 m v času 1:49.9.

Veliko presenečenje na atletskem tekmovanju v Oslu je pripravil nemški metalec kopja Will, ki je z rezultatom 73.91 m premagal olimpijskega zmagovalca in svetovnega rekorderja, Norvežana Egija Danielsena, ki je dosegel 73.40 m.

Morrow se približuje času 10 sekund na 100 m

Dvakratni olimpijski zmagovalac v Melbournu Bob Morrow, je v štafeti Abilena, ki je s 39.9 izenačila svetovni rekord na 4 x 110 y, pretekel svojo predajo, to je 100.58 m v času 9.5, kar kaže, da bo v doglednem času lahko pretekel 100 m tudi v času 10.0, kar so doslej mnogi strokovnjaki prištevali med nemogoče stvari.

Na tekmovanju v Moskvi so bili najboljši tekmovalci v troskoku, med njimi zlasti Jevgenij Cen, ki je skočil 15.94 m. Za njim sta se uvrstila Fedosejev s 15.73 in Gavri-

lov s 15.71. Najboljši rezultat v ženski konkurenci pa je 2:08.2 na 800 m, ki ga je dosegla svetovna rekorderka Nina Oikalenko.

Na nekem univerzitetnem tekmovanju v Filadelfiji je olimpijski zmagovalac Ron Delaney zmagal v teku na 1 miljo z rezultatom 4:06.7.

Naročajte se na „POLET“

gočno kolono kulijev in šerp, ki bo spravila tovore čez Hadengi La, smo vendarle malo razočarani.

Prejete novice niso posebno ugodne, kajti prelaz se nam zdi težak in visok, saj dosega 5400 metrov.

Se dan pregovarjanj, da dobimo kulije in uspe nam zapustiti Beding. Po dveh urah hoje se šerpe odločijo ustaviti pri taborišču na 4630 metrov visoki planini. Okoli tabora stoji nekaj majhnih hišic, kajti to je planšarija za jake.

Kadar ne dežuje, nas obdaja megla, šotore postavljamo v blato in v brozgo odlagamo tudi tovore, potem ko jih zavarujemo kakor pač vemo in znamo.

Transport predstavlja že hud problem, kajti čelna ekipa je odnesla s seboj le za nekaj dni hrane. Poslala nam je S. O. S. s prošnjo, da jih čimprej dohitimo, kajti pričinja jim zmanjkovati živeža. Ker nismo imeli dovolj kulijev, da izvršimo celotno prečenje v eni sami potezi in ker nismo mogli opremiti ljudi z deriazami, kaj šele s čevlji, so opravili vse to v tibetanskih škornjih, večina brez očal, uporabljajoč le jakovo dlako, ki so si jo nastavili pred oči, da bi zmanjšali škodljivost žarkov.

Večkratna nožnja je bila potrebna, da so šli vsi tovari na pot. Naj sem odrinil z drugo kolono, sestavljeno iz osmih kulijev in dveh šerp. Prespali smo v taborišču, ki smo ga postavili na višini 4900 metrov, točno pod sedlom.

To je že drugi dan, saj smo dan hoda rabili od Bedinga do taborišča na planini, drugega pa od tam do taborišča na ledeniku 4900 metrov visoko, to je više kot je Mont Blanc. Od tam smo nadaljevali in opravili pot v enem dnevu, preostala ekipa pa je potrebovala zanj tri.

Na 5400 metrov visoko sedlo sem prišel ob dveh popoldne in na vse kriplje sem se mučil, ko sem silil ljudi, da so se navezali.

Kuliji so hodili še naprej, po ledenikih kot po stezah do trenutka, ko je eden od naših šerp — tisti, ki je nosil denar — zdrknil v razpoko. Le njegov tovor ga je zadržal v padcu.

Po zaslugi te nezgode mi je uspelo odmotati svitek vrvi in navezati celo ekipo. Toda spočetka niso hoteli nič slišati, branili so se navezovanja in se držali za roke. Končno jim je le uspelo sestopiti, doseči moreno in od tam izhodiščno taborišče.

Ves vesel sem se sešel z Lochmatterjem, Jugeom in Bertholetom. Naslednji dan smo odposlali kulije in jim dali sporočilo za Claude Kogan, Zimmermanna in Stangelina. Razložili smo jim, kako bodo lahko najhitreje spravili ves material čez sedlo.

Ves ta čas je nebo kakor na kljub monsunu jasno. Da pridobim na času, se odločim izvesti z Lochmatterjem majhen raziskovalni pohod v smeri proti Gaurisankarju.

Več objektov in boljše rekvizite

Beograd, 19. maja. Včeraj je bila v Beogradu konferenca Zveze športov Jugoslavije, na kateri so razpravljali zlasti o materialnih vprašanjih v športnih organizacijah. Delegati so poudarili, da prejemajo republiški in zvezni športni organi vsako leto večje podpore s strani ljudske oblasti, tako da je dovolj sredstev za izvedbo rednih programov, ki jih imajo posamezne športne zveze (tečaj, prireditve itd.). Zato pa je po drugi strani znatno premalo podpor na terenu, predvsem v okrajih, še bolj pa v občinah. Prav zaradi tega nastajajo največje težave v društvi in klubih, tako da morajo še marsikje republiški in okrajni organi finansirati društva, kar je seveda nepravilno. Prihodnje leto bo, upajmo, stanje boljše, saj bodo v kratkem ustanovljeni fond za razvoj telesne kulture v občinah. V te fonde se bodo stekali dohodki s prireditv, izredni prispevki iz fondov za prevečeno zdravstveno zaščito, pa tudi proračunske dotacije in podpore, kakor tudi prispevki podjetij iz fondov za prosto razpolaganje.

Na konferenci je bilo ugotovljeno, da ima-

mo danes v naši državi 5395 osnovnih organizacij, ki imajo 2304 športnih objektov. To je seveda znatno premalo in nam precej ovira nadaljnji razvoj športa. Zato bo treba v tej smeri še veliko storiti, zlasti za gradnjo preprostih igrišč, ki jih je mogoče zgraditi s skromnimi sredstvi. Po drugi strani pa imamo nekatere velike objekte, ki jih organizacije ne morejo dobro vzdrževati ali pa so takšni objekti slabo izkoriščeni. Zato bo treba čimprej pristopiti k načrtni gradnji športnih objektov, hkrati pa tudi urediti problem vzdrževanja vseh telesnovzgojnih naprav. Na konferenci je bilo tudi govora o naših športnih rekvizitih, ki jih v Jugoslaviji izdeluje 12 podjetij. Ti rekviziti so večinoma slabe kakovosti in tudi zelo dragi. Vprašanje je, če nam je sploh potrebno toliko podjetij za proizvodnjo športnih rekvizitov. Po našem mnenju bi bilo bolje, če bi imeli samo 4 ali 5 podjetij, ki bi z boljšo organizacijo dela in boljšo mehanizacijo lahko izdelovala cenejše in tudi kvalitetnejše rekvizite, s katerimi bi v celoti krile vse jugoslovanske potrebe.

Skupščina Plavalne zveze Slovenije

Poudarek na razvoju kvalitete

Ljubljana, 19. maja. Današnja skupščina Plavalne zveze Slovenije je v svoji plodni debati izkristalizirala dve osnovni načeli, ki bi morali veljati za delo v bodoče: 1. prioriti plavanju v splošni človeški vzgoji tisto mesto, ki ga po svoji vsebini tudi zasluži; 2. v prihodnji sezoni posvetiti več pozornosti, izpopolnjevanju domačega strokovnega naravnega in dati nasploh večji poudarek kvalitetnemu razvoju plavanja v Sloveniji.

Ze iz poročila sekretarja tov. Kobala je bilo razvidno, da je plavanje v Sloveniji s široko organizacijo plavalnih šol dobilo osnovno bazo, na katero pa je treba graditi vrhunski stolp našega kvalitetnega plavanja. Čeprav smo glede kvalitete v zadnjih sezonah brez dvoma napravili korak naprej, je bilo to breme v preveliki meri prepuščeno le pobudi posameznih klubov. Le-ti pa so se večkrat znašli pred nepremostljivimi finančnimi težavami ter problemom strokovnega kadra, kar predstavlja največjo težavo v delovanju osnovnih organizacij. Prav značilno so bile besede predsednika tov. dr. Linhart, ki je dejal nekako takole: »V naši finančni politiki smo zašli v tako skrajnost, da smo vsa dejavnost usmerili le v investicije, medtem ko smo naše osnovne organizacije prepustili, da so se spreminjale v oglasne akviziterje. Tako je marsikje prišlo do tega, da so nam rasli novi športni objekti, ni pa bilo tega, ki bi zbral in organiziral mladino, ki bi te objekte uporabljala.«

Velik del razprave je bil posvečen vzgoji strokovnega kadra. Našim trenerjem je treba nuditi možnost, da se strokovno usposabljaajo, da obiskujejo večja tekmovanja, da pridejo v stik z drugimi strokovnjaki, da se med seboj vsaj enkrat letno sestanejo in pogovorijo o vseh novostih. Le tako lahko pričakujemo, da bodo s poglobljenim znanjem prispevali svoj delež k kvalitetnemu porastu plavalcev v Sloveniji. Prav poseben problem pa predstavlja vzgoja našega strokovnega kadra v waterpolu, kjer smo še vedno navezani na strokovnjake iz ostalih republik.

Delegat PSJ tov. Zečević je ob zaključku izrazil priznanje delu PZS, istočasno pa je opozoril prisotne delegate na letošnje jubilej

De Portago - »suženj« brzine

V atomskem dvajsetem stoletju so ljudje, ki bi jih lahko primerjali z liki iz pravljic, prav redki. Realnost je prevelika vse, zmeraj naraščajoči tempo življenja je opravil svoje...

In kljub temu so še danes liki iz pravljic. Eden takih je bil gotovo Alfonso de Portago, španski avtomobilist, ki se je pred dobrim tednom smrtno ponesrečil na tradicionalni italijanski dirki »Tisoč milj«.

Alfonso de Portago je bil po rodu španski markiz. Dečko iz stare plemiške rodbine, ki se mu je v življenju priljubila predvsem hitrost. Zato se je posvetil nenavadnemu in nevarnemu poklicu avtomobilskega dirkača. Bil je dober športnik in je zato tudi kmalu dosegel vrhunske uspehe. De Portago - avtomobilista smo poznali. Toliko bolj pa smo bili presenečeni, ko smo ga na lanknih zimskih olimpijskih igrah v Cortini srečali v španski reprezentanci. Kar čez noč je postal vozač boba!

Španci so bili med tistimi ekipami, ki so na cortinskem ledenem stadionu pri defileju narodov dobili največ aplavza. Ne zaradi tega, ker bi morda v zimskem športu kaj pomenili, pač pa zaradi

Priznanje

Zbor sodnikov pri Odbojarski zvezi Slovenije razpisuje izpite za odbojarske sodnike. Prijave pošljite najkasneje do 31. maja 1957 na naslov: ZS pri OZS, Ljubljana, Likoarjeva 9. DS izpitov bo javljen naknadno vsakemu prijavitelcu. Zbor sodnikov OZS

Kolesarske tekme v Vodica

Vodice, 19. maja. Danes je »Partizan« Vodice priredil v proslavo 70-letnice slovenskega kolesarskega športa veliko turistično dirko. Proga za vse kategorije je potekala od Vodice preko Komende, Kamnika, Mengša in nazaj v Vodice (41 km). Rezultati: Čajhen (R) 1:06.00, Steblovanik (Ilir), Peklenk (Ilir), Puharič (O), Blatnik (R) vsi v času zmagovalca, mladinci — turisti: Sešek 1:08.15 in Samarin, člani — turisti: 1. Podlesnik, 2. Zihel, 3. Mrzlikar — vsi 1:07.00. Ekipni prehodni pokal je osvojila ekipa »Partizan« Vodice v času 3:32.15 v postavi Zihel, Kuster, Jeraj.

Naši telovadci odpotovali v ČSR

Slovenska moška in ženska reprezentanca v vajah na orodju je v petek zvečer odpotovala v ČSR, kjer bo imela v Moravski Ostravi povratno srečanje s češkimi telovadci. Našo moško vrsto tvorijo Cerar, Furlan, Pöschl, Kušar, Skaza, Trugar, Urbanc in Senica, žensko pa Cerar, Pogačnik, Bevc, Prusnik, Vukič, Poljak in Perko. Vodnik moške vrste je Pečur, ženske pa Rožmanova, našo odpravo pa vodi podpredsednik Zveze »Partizan« Slovenije tov. Viktor Senica. Slovenski telovadci bodo ostali 10 dni v ČSR, kjer si bodo ogledali razne pomembnejše kraje in ponekod tudi nastopili.

Plonirsko prvenstvo Slovenije v streljanju

Celje ima najboljše pionirje

Ljubljana, 19. maja. Danes je bilo na strelišču na Dolenjski cesti republiško prvenstvo pionirjev v streljanju z zračno in malokalibrsku puško. Za veliko presenečenje so poskrbeli izvenljubljanjski pionirji, saj se je najboljši ljubljčan plasiral šele na 9. mesto. Škoda, da niso tudi okrajji Novo mesto, Koper in Murska Sobota poslali svojih ekipe, saj bi se končni vrstni red verjetno precej spremenil. V ekipnem plasmaju je zmagalo moštvo Celja pred Kranjem in Novo Gorico, med posamezniki pa je najboljši Bračko iz Celja s 172 krogi

(200 možnih) pred Hrobatom (Gorica) 159 in Otrinom (Kranj) 156.

Na prvem izbirnem tekmovanju kandidatov za državno reprezentanco so se naši strelci odlično odrezali, saj so Jež, Dimičeva in Delorenzo zasedli vsa prva mesta z rezultati, ki so odlični za začetek sezone.

Jubilejnega 10. študentskega prvenstva se je udeležilo rekordno število študentov iz vseh fakultet. V ekipnem plasmaju je tudi letos prva Elektrofakulteta pred Strojno in Ekonomsko, dočim je med posamezniki zmagal Letonja z 80 krogi.

Posvetovanje na Smučarski zvezi Slovenije

Da bi le zalegel takšen posvet..

Ljubljana, 19. maja. Na pobudo Smučarske zveze Slovenije je bil danes v prostorih SZS posvet vseh vidnejših smučarskih funkcionarjev iz posameznih podvez. Na ločenih sestankih so skakalci, alpski smučarji in tekači pretehtali vse možnosti uspešnih priprav v poletnih mesecih, ko se ni mogoče pripravljati na snegu. Skakalci so se dogovorili, da bodo zgradili še eno vodno skakalnico na Bledu in tako omogočili tudi Gorenjski, kjer je še največ skakalcev, poletni temeljito vadbo. Sklenjeno je bilo tudi, da bodo imeli več tekem na teh skakalnicah, dalje v jeseni atletske mnogoboje, na skupnih sestankih pa se bodo še bolj pogovorili o temeljitih pripravah za bodočo sezono. Zanimivo je bilo tudi poslušati alpske strokovnjake, ki so ugotavljali pravzaprav nam že poznane stvari. Znano je namreč, da so alpski smučarji vse premalo fizično razviti in zato bo morala biti naša pozornost usmerjena na telesno okrepitev. Že 28. maja bodo v okviru priprav za prihodnjo sezono (hvalevredno, menda prvič v zgodovini našega smučarskega športa!) odšli v Krnico, kjer je še dovolj snega in se že v tem pravcu pripravljali. Seveda so še druge telesne vrline, ki jih bo treba razvijati, kakor odločnost, spretnost, elastičnost itd. Na vse to bodo morali še posebno misliti na podvezah in usmerjati vadbo alpskih smučarjev tako, da bodo naši boljši tekmovalci prihodnjo sezono zares dobro pripravljeni. Tudi tekači so se pogovorili o perečih problemih, ki tarejo tekaški šport. Še posebej bo treba posvetiti vso pozornost v društvi in klubih prav smučarskemu teku.

ker se nam dozdeva, da je ta smučarska disciplina močno zapostavljena.

Ta posvet je bil vsekakor pomemben za naš smučarski šport. Vprašanje pa je, če bodo naši smučarski delavci zares znali uresničevati zadane si naloge, saj nam je pokazala praksa, da, žal, večkrat ostanemo le pri besedah.

L. M.

Tudi rekord

Nogometno moštvo Norwich City je na najboljši poti, da doseže posebne vrste rekord, ki ga je doslej držal Rochdale, ki je zapovrstjo izgubil 28 prvenstvenih tekem.

Na Skotskem imajo vratarja, ki se lahko pohvali, da je ubranil nič manj kot 21 strelcev z bele točke, oddaljene 11 m od vrat. Pri vsem tem pa je rekord pravzaprav v tem, da je vse te kazenske strele branil v nepretrgani vrsti. To je vratar Aberdeena Morrison.

Angleškemu moštvu Ipswich se je posrečilo doseči svoj vrhunec. Na tekmi proti Newportu je branilec Ipswicha izvedel udarec od svojih vrat, žoga je preletela vse igrišče in presenečeni vratar nasprotnikov jo je samo še pobral iz mreže.

Igralec in nogometaš

Nedavno so morali v Bukarešti odpovedati premiero glasbene komedije »Bujor XII« in jo preložiti za 14 dni. Krivec je bil znani romunski nogometni reprezentant Titus Ozon, ki je po poklicu gledališki igralec. V omenjeni komediji je namreč nosilec glavne vloge in tako ni gledališču Constantin Tanase preostalo nič drugega, kot preložiti premiero, ker je bil Ozon s svojim moštvom na gostovanju po Grčiji. Pravijo, da je ta mož dvakratni umetnik, tako na gledaliških deskah, kakor tudi na zelenem polju.

Lepa akademija na Taboru

Ljubljana, 19. maja. Partizansko društvo Tabor, ki letos slavi 50-letnico telesnovzgojne dejavnosti na Taboru, je letos izvedlo že vrsto uspešnih prireditvev v počastitev te obletnice. Tako smo že videli tekme orodnih telovadcev in košarkarjev, nastop pevskega zbora in druge glasbene prireditve, danes pa so vsemu temu pridružili še mladinsko telovadno akademijo. Stevilni gledalci, ki so do kraja napolnili prostrano taborško telovadnico, so bili zadovoljni s sporedom. Marljivi vodniki Sket, Borko, Ogrin, Cvetko, Mesarič in vodnice Haumgartnerjeva, Kraljeva, Kržetova, Podpacova in Zejeva so pripravile 13 točk, ki so navdušile prisotne gledalce. Zlasti so ugajale vaje mladink s kl (Kržetova), vaje članic z žogami (Podpacova) in ples pionirk z obroči (Kraljeva).

Prihodnjo nedeljo bo partizansko društvo Tabor v proslavo 50-letnice priredilo društveni telovadni nastop, na katerem bodo v izbranem programu nastopili vsi oddelki. Na to prireditev že danes opozarjamo prebivalstvo Ljubljane.

Pucova 13.1 na 100 m

Podpeč, 19. maja. — Danes so bile v Podpeči tekme v atletiki za prvenstvo Okrajne zveze »Partizan« Ljubljana. Nastopilo je 120 atletov in atletinj iz 10 partizanskih društev. Doseženih je bilo tudi nekaj prav dobrih rezultatov — mladinci 1000 m: Svete 2:49.8, višina Drašler 165, krogla Drašler 12.63, kopje Lipovec 43.15; člani: 1000 m Pristavec 2:42.2, višina Cimperman 165, krogla Meršol 12.29, kopje Cimperman 42.75, mladinke: 60 m Pristavec 8.1, 100 m Puc 13.1, daljina Pristavec 4.35, 4 × 100 m »Partizan« Podpeč 58.4.

ROKOMET MED TEDNOM:

Kladivar : Fužinar (Ravne) 16:6

Stran 7

Štev. 20

LETO XIII.

Polot

Praznik mladine

(Nadaljevanje s 1. strani)

predvsem tudi več materialne pomoči, pomeni načrtno razporeditev teh sredstev in če k temu dodamo še moralno pomoč, ki jo bodo mladinske organizacije vseh vrst in oblik deležne, pomeni vse to skupaj ogromen korak naprej, pomeni napredek v borbi za socializem.

»Dan mladosti je praznik naših občin in komun, ki ga praznujejo po svojih najboljših močeh. Oblika in vsebina prireditve ni od nikogar predpisana, v vsakem okraju go mladina pokazala po svoje, kaj zmore in kako praznuje svoj praznik. Tako bo v vsej Sloveniji enotna stvar samo praznovanje, oblike pa bodo peštre in izredno raznolike, brez kakršneoli šablone. Le tako lahko pride do izraza vsa dejavnost, le tako bodo kraji z morebiti letos manj uspešno prireditvijo lahko našli pobudo za bodoče delo. Povezanost in zbliževanje predvsem telesnokulturnih organizacij je vsekakor tudi nekaj, kar sodi k velikim prireditvam.

»Dan mladosti« je letos najdožlje povezan z drugo veliko mladinsko prireditvijo, s I. festivalom slovenske telesne kulture, ki bo konec junija v Ljubljani. Festival bo skušal prikazati enoten pomen in važnost vseh telesnokulturnih organizacij na ustvarjanje naše nove, višje telesne kulture. Tako, kot bo tudi Festival sam združil v skupni prireditvi vse telesnokulturne organizacije in s

tem dal mnogo zdravih pobud za bodoče nove organizacijske oblike, bo že »Dan mladosti« v letošnjem letu na področju telesne kulture to delo začel v naših vaseh in mestih, začel ga bo v edino možni zdravi osnovi, na terenu samem. Bodoči festivali telesne kulture bodo tako dobili obliko, ki bo veren odraz demokratičnosti tudi na tem področju. Vedno bolj bodo izginjali tudi tu ostanki birokratizma, ki danes ponekod bolj, ponekod manj ovira sprostitve sil in sposobnosti naše mladine.

Tako bo letos festival pričel že te dni in slovenska mladina bo tako našla najlepšo priložnost, da na zaključno prireditev pošlje svoje najboljše člane. Izredno velikega pomena je, da bo slovenska mladina na svečan festivalski način pokazala težnje in zahteve po čim bolj enotnem in strnjem delovanju ter organiziranju prav na tistem področju, ki mladino najbolj zanima in ki je zato največjega pomena za vso našo skupnost, na področju telesne kulture. Leto za letom bo mladina svoje dosežke sposobnosti in veselje do dela lahko prikazovala tudi na ostalih področjih dejavnosti, vsak festival pa bo samo logičen zaključek velikega osnovnega praznika, s katerim slovenska mladina prinaša svojemumu maršalu Titu darilo, ki lepo in pristržno prikazuje tisto, kar si naš maršal najbolj želi — zdravo rast in napredek našega mladega rodu.

Drago Stepišnik

Slab revanš za Bratislavo

(Nadaljevanje s 1. strani)

ZASTRELJANA ENAJSTMETROVKA

V drugem polčasu so Čehi krenili s centra. Uprizorili so napad po desni strani, ki je žogo prejel Vojta in jo oddal Dvoraku. Krivokuća se je dobro namestil in preprečil največje zlo, pri tem pa bil tudi zrušen in Jugoslovani so se dokopali do žoge. Krenili so po desni strani in Mesaroš je oddal žogo na sredino, kjer se je znašel Rudinski in lepo »potegnile«. Že smo mislili, da bo streljal, ko ga je v kazenskem prostoru spotaknil češki branilec in naše levo krilo je obležalo na tleh. Švicarski sodnik je brez pomisleka pokazal na belo točko, čeprav so Čehi protestirali. Na strel se je pripravil Tasić in verjetno ni bilo človeka na igrišču, ki bi podvomil, da bo moral češki vratar že drugi kloniti. Toda doživeli smo neprijetno presenečenje. Tasić je vzel kratek zalet in lahko rečemo, malomarno in lahko streljal v spodnji levi kot. Vratar Rufus se je sunkoma vrgel za žogo in jo obdržal v rokah. Razočaranje med gledalci je bilo veliko. Kaj takšnega res nismo pričakovali, najmanj od Tasića, ki je vendarle resen nogometaš, ki navadno ne zataji in v tem znamenju je potekal pravzaprav ves drugi polčas. Vrstili so se menjajoči napadi, toda naši nogometaši so vendarle imeli pobudo večidel igre v svojih rokah.

ČEHI IGRAJO SUROVO

Že v prvem polčasu smo opazili, da Čehi igrajo ostreje kot običajno gledano na naših igriščih. Ostro so startali na prvo žogo, kar jim je tudi nekaj časa prinašalo dokajšnjo prednost. Toda v drugem polčasu se je ta ostrina spremenila v precejšnjo surovost in švicarski sodnik je večkrat prekinjal igro in opominjal igralce. Čehi so hoteli izenačiti rezultat in so nekajkrat po krilih silovito pritisnili. V 50. minuti je desni krilec Cadek prodril v obrambni prostor Jugoslovancev in silovito streljal Krivokuća je bil na mestu, toda udarec je bil tako močan, da žoge ni mogel ujeti, ampak jo je najprej odbil in šele nato ujel. Takoj za tem so se skušali oddolžiti Jugoslovani. Mujić je prejel žogo nekje na sredini igrišča in se spustil v dir proti češkim vratom. Pri tem mu je šel nasproti branilec Stary in Mujić je bil prisiljen oddati žogo Antiću, ki je z woley udarcem poslal žogo tik pod prečko. Opazili smo, da so naši precej popustili v borbenosti in postrtovalnosti. Razen zanesljivega Milutinovića, ki je izvrstno posredoval v odločilnih trenutkih in razdiral vsako češko akcijo, ni bilo dejansko prave povezave med obrambo in napadom. Zato so posamezniki kakor Mujić, Antić in Prlinčević skušali na svojo pest pritisniti češkega vratarja k predaji. Čvrsta češka obramba pa je z lahko razdirala takšne individualne napade, ki niso prinašali nič drugega kakor nezadovoljstvo in jezo med gledalce. Vrstili so se prekrški za prekrški in imeli smo občutek, kakor da gledamo nogomet, ki ga igrajo drugorazredna moštva. »Tole naj bo reprezentančna tekma«, so godrnjali gledalci, ki jim ni šlo v račun, kar so videli na igrišču. Zares, naše občinstvo je itak nima priložnosti videti dobrega nogometa, zato je bilo negodovanje upravičeno in na mestu. »Dajmo plaviti!« se je sem in tja le slišalo, toda ti vzpodbudni klici so bili pač glas vpjočega v puščavi in nič več.

TUDI TOPLAK NEZADOVOLJEN

Tekmo je gledal tudi naš znanec in igralec Crvene zvezde Toplak, ki je sedel za novinarskimi sedeži. Kar v glavo mu ni šlo, ko se naši napadalec večkrat prav začetniško gresili. »Naši znajo vendar bolje igrati in tudi navdušiti gledalce«, je pripomnil, ko so napadalec upropaščali tudi najzrelejši priložnosti za doseg gola. Ena takšnih je bila v 77. minuti, ko se je Prlinčević nekaj časa igrajuč na levem krilu in se naenkrat sam znašel pred praznim golom. Vratar Rufus je nespretno posredoval in obležal nekaj metrov od svojih vrat. Prlinčević pa, namesto da bi takoj izkoristil zrelo priložnost, je nekaj trenutkov okleval in žoga se mu je kotalila med nogami. To pa je bilo dovolj, da se je češka obramba zbrala in odločni levi branilec Mraz je s same golove črte sunil žogo v polje. In posledica takšnega igranja? Vihar nezadovoljstva med gledalci, ki so začeli ostro protestirati z vpitjem in življenjem.

NEKAJ USPELJH PRODOROV RUDINSKEGA

Menda je bil Rudinski naš najboljši napadalec, ki je skušal povezovati igro in tudi doprinesti svoj delež. Zdaj je bil na levem krilu, zdaj na desnem, znašel se je tudi na mestu srednjega napadalec

in vselej spravljal češko obrambo v najhujšo zagato. Nekaj minut pred koncem je uprizoril nevarne prodore, ki pa so se žal vedno končali brez pravega učinka. Prav gotovo pa je bila njegova najlepša poteza tri minute pred koncem igre. Žogo je dobil na desnem krilu in preigral dva nasprotna igralca in idealno podal v sredino. Prlinčević se je sicer za žogo zagnal, vendar je bil njegov trud zaman, saj mu je ušla tik pred nosom. In spet je imel žogo Rudinski, toda

češki branilci so morali opaziti, da jim je on najnevarnejši, zato so ga budno čuvali. In vendar jim je še enkrat spretno ušel, toda ni imel sekundanta, ki bi njegovo akcijo učinkovito zaključil. Rezultat, ki so ga naši dosegli v prvem polčasu je torej ostal in minimalna zmaga ni mogla zadovoljiti številnih gledalcev. Ko je sodnik odžvižgal konec tekme, so se gledalci razšli, ne da bi pozdravili naše in češke nogometaše, ki so jih danes očividno razočarali.

Izjave po tekmi

Inž. Slavko Milošević, trener naše reprezentance: »Zmaga je zaslužena, vendar ni izražena z zadostnim številom golov. Če bi izkoristili enajstmetrovko, bi dosegli še najmanj tri gole. V prvem polčasu je bila igra hitra in lepa. V drugem delu pa moštvi nista mogli vzdržati prehitrega tempa in zato igra ni bila več tako zanimiva. Sodnik nas je prikrajšal za enajstmetrovko, ki bi jo moral dosoditi zaradi prekrška nad Mujićem. Vsi naši igralci so se dobro borili in se s tem skušali oddolžiti za večrjšnji poraz našega prvega moštva v Bratislavi. Čeprav je težko posebej pohvaliti kakega našega igralca, saj so se vsi trudili, se mi zdi, da sta bila Kaloperović in Prlinčević najboljše. Gostje so bili fizično močnejši od nas.«

Tasić, kapetan: »Zadovoljen sem z zmago, ki naj bi bila majhna oddolžitev za večrjšnji poraz. Pri streljanju enajstmetrovke sem v zadnjem trenutku spremenil odločitev in sem namesto v desni kot, streljal v levega.«

Krivokuća: »Zadovoljen sem z zmago.«

Mujić: »Zmagali smo zaslužen, vendar zmaga ni izražena z zadostnim številom golov.«

Rudinski: »Menim, da bi morali premoč v prvem polčasu bolj izkoristiti. Naše moštvo je pokazalo dobro igro in posebno mlajši, ki so tokrat prvič nastopili, niso zatajili. Tu menim predvsem Milutinovića. Tasić je kljub za streljanju enajstmetrovki igral zelo dobro. Čehi igrajo dober nogomet, vendar preveč šablonsko.«

Mesaroš: »Če bi Tasić izkoristil enajstmetrovko, bi bili še bolj zadovoljni.«

Tomić: »Imel sem tremo, vendar sem zadovoljen.«

Dr. Kepak, vodja reprezentance CSR: »Igra v prvem polčasu je bila lepa in zanimiva na obeh straneh. Obe moštvi sta imeli precej ugodnih priložnosti. V drugem delu pa sta obe moštvi igrali slabše. Od Jugoslovancev mi je v prvem polčasu najbolj ugajal Prlinčević, v drugem pa Kaloperović, Milutinović in Šikić. Od naših igralcev moram pohvaliti Cadeka, Rufusa in Staryja.«

Cimra, kapetan gostov: »Menim, da je naš napad izgubil tekmo, saj je danes igral zelo slabo. Precej zaslug za to imajo jugoslovanski krilci, ki so spretno razbijali naše napade. Dve neizkoriščeni priložnosti našega Dvoraka v prvem polčasu sta precej slabo vplivali na nas. Preseneča me trda igra jugoslovanskih igralcev. Od vaših igralcev so mi najbolj ugajali Krivokuća, krilci, Mujić in Prlinčević.«

STATISTIČNI PODATKI

	CSR-B	FLRJ-B
Goli	0-0	1-0
Koti	2-4	4-0
Enajstmetrovka	0-0	1-0
Ofside	2-3	1-2
Prekrški	11-12	12-9
Roke	1-1	1-1
Glavni out	6-2	2-3
Stranski out	8-7	5-10
Strell na vrata	6-8	10-15
Strell mimo vrat	2-1	6-6
Indirektni strell	0-0	1-0

(Prva številka se nanaša na prvi polčas, druga pa na drugega.)

V. republiški turnir v namiznem tenisu

Triglav boljši od Ljubljane

Kranj, 19. maja. Danes je bil v Kranju V. seniorski turnir v namiznem tenisu, na katerem so nastopili skoraj vsi najboljši slovenski igralci namiznega tenisa, ki so zastopali 9 klubov. Od 8 disciplin, ki so bile na programu, so v petih zmagali Kranjčani. Rezultati — moški (14 ekip): finale: Ljubljana: Triglav 5:4, ženske (6 ekip): finale: Triglav I.: Triglav III. 5:1, posamezno moški A-finale: Teran: Tomažič 5:2, ženske: Trampuš: Plut 3:0, moški B: Dolenc: Svoljšak 2:1, pari — moški: Kern-Tomažič: Kostanjšek-Mlekuš 2:1, ženske: Bogata-Dolenc: Plut-Teran 2:0, mešani: Plut-Teran: Trampuš-Kern 2:0.

Turnir pionirjev

Maribor, 19. maja. Na stadionu v Ljudskem vrtu je mladinska komisija Mariborske nogo-

metne podzveze izvedla turnir pionirskih moštev za prehodni pokal. Zlasti je ugajala igra mladih igralcev Branika II. Končni pregled uspehov je tale: Maribor I (6 točk), Branik I. (6), Branik II. (3), Kovinar-Tezno (3), Maribor II. (2).

Okrajno prvenstvo v malem rokometu

Ormož, 19. maja. Okrajna zveza »Partizan« iz Ptujja je danes v Ormožu priredila turnir v malem rokometu, na katerem je sodelovalo 5 moških in 3 ženske ekipe. Pri moških je osvojil prvenstvo Ormož, ki je v finalu premagal Ptuj z 10:3 (4:4), v ženski konkurenci pa je prvo mesto osvojila Gorišnica, ki je premagala Ptujčanke 2:1 (2:0).

Bobet je že v »roza« majici

Včeraj se je pričela letošnja kolesarska dirka »Po Italiji«. Tokrat nastopa 119 kolesarjev v državnih moštvih Belgije, Francije, Nizozemske in Španije, v moštvih italijanskih tovarov in pa mešanem luksemburško-švicarsko-italijanskem moštvo. V prvi etapi je skupina 13 kolesarjev skoraj za 2 minuti prehitela glavino in kolesarji, ki so jo sestavljali, so si na ta način že takoj v začetku dirke zagotovili manjšo prednost. Današnja etapa je bila nekaj posebnega. Dolga je bila le 28 km, toda kolesarji so morali voziti ves čas v hrib, razen tega pa so startali tudi s posameznim startom. Kot je bilo pričakovati je bil najmočnejši lanskoletni zmagovalce dirke Luksemburčan Gaul. Rezultati: I. etapa Milano—Verona (191 km): 1. Van Steenberg (Belg) 4:16.01, 2. Poblet (Sp), 3. Baffi (It), 4. Janzen (Belg), 5. Maule (It), 6. Calvi (It) v času zmagovalca. II. etapa: Verona—Bosco Chiesanuova (28 km na kronometru): 1. Gaul (Luk) 55.04, 2. Geminiani (Fr) zaostanek 36 sek., 3. Defilippis (It) 1:13, 4. Bobet (Fr) in Baldini (It) 1:15.6, Poblet (Sp) 1:47, 7. Moser (It) 1:49, 8. Favero (It) 1:52, skupna ocena: 1. Bobet (Fr) 5:12.20, 2. Poblet (Sp) zaostanek 27 sek., 3. Gaul (Luk) 37, 4. Fornara (It) 49, 5. Fabbri (It) 58.

Nogometno prvenstvo Italije

ITALIJA — 31. kolo: Fiorentina: Atalanta 0:1, Lanerossi: Bologna 2:1, Spal: Genoa 1:2, Roma: Juventus 2:3, Internazionale: Lazio 0:1, Torino: Milan 2:2, Sampdoria: Napoli 1:0, Udinese: Padova 0:0, Palermo:

Triestina 2:1. Vrstni red: Milan 46, Fiorentina 38, Lazio 37, Udinese 34.

Vzhodna Nemčija: Wales 2:1

V kvalifikacijski nogometni tekmi za svetovno prvenstvo je danes reprezentanca Vzhodne Nemčije v Leipzigu premagala Wales z 2:1 (1:1). Gole so dosegli Charles za Wales ter Trüger in Wirtz za Vzh. Nemčijo.

V Baselu sta se v kvalifikacijskem srečanju pomerili enajstorici Škotske in Švice. Gostje so zasluženoma zmagali z 2:1 (1:1) in si s tem že skoraj zagotovili uvrstitev v finale, ker so že premagali Španijo, ki pa je igrala komaj neodločeno s Švico.

Angleški nogometaši pa so v kvalifikacijah nastopili tokrat v Dublinu proti Irski. Srečanje se je končalo neodločeno 1:1 (1:0).

Madžarski boksar Laszlo Papp, trikratni olimpijski zmagovalce, je v Kölnu prvič nastopil kot profesionalce. Premagal je visoko po točkah Nemka Branda.

Ameriški atlet Dave Sime je na tekmovalju v New Yorku izenačil svetovni rekord na 100 y z rezultatom 9.3.

Zvezna moška odbojarska liga

Mladost: Železničar 2:3

(15:12, 15:8, 9:15, 12:15, 14:15)

Crvena zvezda: Jugoslavija 2:2 prekinjeno

Samo zmaga nas opravičuje

Prav dobro je, če naredimo primerjavo med tekmo A-representance, ki smo jo gledali včeraj v Bratislavi in med današnjim srečanjem »rezervnih« moštev v Ljubljani. Nekdanja B-representanca, ki smo ji po Olimpiadi takorekoč polni slavo, nas še zdalo ni zadovoljila, kot ni zadovoljila številne gledalce, ki so prišli iz bližnjih in daljnih krajev. Bilanca obeh tekem je pravzaprav za Jugoslavo porazna, kajti v Bratislavi smo doživeli poraz, v Ljubljani pa nismo znali izkoristiti prednosti domačega igrišča in vzpodbujanja učinkovite zmage željnega občinstva. Kot rečeno smo od B-representance več pričakovali. Toda razočarani smo. Zmaga je sicer ostala doma — in to nam je edino opravičilo — toda ne moremo pozabiti enajstmetrovke, ki jo je poslal Tasić v roke češkemu vratarju. To je menda že njegova takorekoč tradicionalna napaka, ki pa bi jo kot izkušen igralec ne smel zagrešiti. Tudi sicer je bil precej nezanesljiv, česar ne moremo trditi za njegovega kolego Kaloperovića na mestu desnega krilca. Le ta je bil zelo ekspozičen, pošiljal je napad v oženj in večkrat tudi sam poskušal realizirati razne možnosti. Vendar spoznavanja med krilsko vrsto in napadom ter obrambo ni bilo v taki meri, kot bi si želeli. Šikić je v obrambi nekajkrat sicer uspešno posredoval, tem slabši pa je bil Tomić na mestu levega branilca. Tudi Krivokuća je še vedno v senci našega velikega Vladimirja, saj danes v mnogih primerih ni bil preveč zanesljiv pri obrambi. Najneumnejši je bil Prlinčević, ki pa sam ni mogel izpolniti vseh naših napadov. To pa zaradi tega, ker se niso spoznavali med seboj Mesaroš, Antić in on, medtem ko je Mujić pokazal sicer neko mero borbenosti, spuščal pa se je v prevleke »driblinge«, ki so bili

zanj mnogokrat neuspešni. Mimo Prlinčevića nas je v napadu zadovoljil še Rudinski, ki pa tudi ni imel vedno sreče pri svojih akcijah.

Skratka, ta reprezentanca bi potrebovala verjetno še več vigravanja in morda močnejše dišgontske roke. Te pa je zlasti danes manjkalo, kajti robustni, skoraj vso tekmo celozelo grobi Čehi, so razbijali napade naših »plavih«. V veliki meri so gostje sami doprinesli velik delež k temu, da se je ta tekma izrodila v pravcato brcaje po nogah in v mnoge prav nešportne prekrške, ki jih pa švicarski sodnik Gunde — ki je bil po našem mnenju proti Čehom dokaj popustljiv in tudi sicer neodločen v presojanju prekrškov — ni znal po »mednarodno« zatreli. Bil je prava podoba enega izmed domačih slabših sodnikov in je sodil takorekoč v slogu tekme. Če dodamo k temu še, da sta bila tudi mejna sodnika Krajnc in Epert dokaj nesigurna pri svojih nalogah — kar velja zlasti za Eperta — potem lahko rečemo, da je sodniška trojka v veliki meri doprinesla svoj delež k oceni za to tekmo: slabo.

Čehi so bili — kot rečeno — zelo grobi in če jih primerjamo z njihovimi kolegi iz A-representance v Bratislavi, niti senca ne proti njim glede športne dostojnosti. Reprezentanti v Bratislavi so bili sicer ostri in odločni, toda borili so se moško in na športni način. Tega pa pri belo-plavih v Ljubljani nismo videli.

Nič čudnega ni, če je bilo splošno mnenje — izraženo pri mnogih današnjih obiskovalcih te tekme — slabo. Zmaga je sicer ostala doma, toda preskromno izražena in nevedna igralcev kot so Tasić, Mujić, Antić, Mesaroš in še nekateri, o katerih smo slišali že mnogo hvale. T. B.

Ko bi vsi fantje naše reprezentance...

Frijetno, kajne, v svoji hiši sprejemati sorodnike tistega prijatelja, ki ti je včeraj dobro izpršil hlače! Tembolj, ker ne veš, s kakšnim zahrbtnim namenom ti namerava razložiti svojo navzočnost. Vse preveč imamo v mislih večrjšnjo klobuto. Kajti včeraj se je zgodilo.

Kaj se je zgodilo? Pravzaprav nič posebnega. Spet smo tam, kjer smo bili pred enim letom. Res nerodno v šestih dneh (spet nesrečna 6) izgubiti »silno« slavo, ki smo se je po tolikih mesecih dotaknili samo za par dni. Mastni naslovi doma in v inozemstvu: »Jugoslovani — streptomicin za nogometaše,« »Plit za nasprotnika,« »Jugoslovanski fufalski voz dolazi opet na prvi kolosek,« »Naš nogometni orkester sestavljen iz samih prvih violini itd.

In tem violinam so se od silnega navdušenja tako hitro potrgale strune. Morda slab material? Kdo ve? — Dirigent Tomanič?

Po mojem je temu kriv »profesor« poklic. Kajti vsi smo ves teden verjeli, da so naši dečki »profesorji nogometa«. In ta profesura je fantom stopila v glavo. Profesorja si pa itak lahko predstavljate. Vedno po malem važen in raztresen. Celó pozabljivi! Kajti naši »profesorji« so pozabili, kako se daje nadržga nasprotnika, kako se daje gole in kako se zmaga.

Pozabili so pravzaprav vse. Najbolje bo, če jih v bodoče ne jemljemo več resno.

Danes smo se torej spoprijeli drugič. Z drugo garnituro. Dali smo en golček, to pa je tudi vse. Res, da smo videli še marsikaj. Dva dobra vratarja, »šefa« naše obrambe Milutinovića, potem pa izbrano vrsto preizkušenih driblerjev.

V drugem polčasu se je sploh samo driblalo, tako da se mi je porodila tale misel: če v B reprezentanci »dribljajo« do onemoglosti, potem v A lahko samo še do nezvesti!

Nič čudnega, če je »kibice« za menoj ugotovili: »Pri taki igri nas lahko še Indijanci bosi namažejo za tolažbo!«

Za tisti drugi gol, ki bi sicer moral biti, pa ni bil, velja tole staro pravilo madžarskega trenerja: enajstmetrovke sploh ne moreš dobro loviti, lahko jo samo slabo streljaš. Sicer pa v množici slabih strelav eden več ali manj — kdo bi se jezil. In res se nismo!

Občinstvo! Gledalce mislim! Pravijo, da jim ni žal 500 dinarjev, kajti predtekma je bila »prima«. Sicer smo se pa vedli lepo. Ker je reprezentanca dala samo 1 gol, smo temu primerno zmetali sorazmerno malo Coča steklenic na »dirkališče«.

V prvem polčasu smo navijali v glavnem z že preizkušeno in tisoč-

krat izvrženo parolo: »Napred plavi, napred našli!« (v cirilici zato, ker v reprezentanci ni nobenega Slovenca). V drugem pa smo bolj žvižgali, ker je takšna »špraha« v Evropi razumljiva vsem narodom. Res, od prreditve so bile gledalcem najbolj všeč specialne košarka-patike švicarskega sodnika.

In še ena s trening tekme pretekli četrtak. Ko je sodnik že gledal na štoparico, je trener reprezentance dejal: »Produžite pet minute.« Takrat pa igralci: »Druže sudijs, zašto ne sviraš kraj? Osjećam u nozi, da treba svirati kraj.«

Ko bi fantje imeli »osjećaje« v nogi kdaj je priložnost za strel na gol, potem ne bi stvari pred golom tekla takole:

»Na! Gurni je til! Ja ne primam odgovornosti!«

»Jok! Neću ni ja! Pokušaj ti.«

»A zašto ja, kad možeš ti...« Ild.

Sicer pa, to so že skrivnosti »driblinga«, v katerega se mi, laiki, ne razumemo.

Mi vemo samo to, da v Ljubljani ne moremo izgubiti tekme, čeprav igramo slabo ali dobro. Miko

Tudi Gren med pisatelji

Ko je znani švedski nogometaš Gunnar Gren pred osmimi leti zapuščal domovino, da bi služil kruh kot profesionalce v Italiji, je napisal knjigo »Od zelene trate do Wembleya«. V knjigi opisuje svojo nogometno kariero od prvih začetkov na travniku, pa do olimpijske zmage švedske reprezentance leta 1948 v Londonu. Sedaj bo, kot kaže, lahko zaključil svojo nogometno kariero. Začel je namreč svoj zadnji del nogometnega življenja, ki bi ga lahko, če bi napisal zopet knjigo, imenoval »Od Italije do zelene trate«. Sedaj igra namreč spet na onem igrišču, kjer je s svojo kariero začel. Pristopil je namreč k svojemu nekdanjemu klubu Öergryte.

Motoristi za »Dan mladosti«

Ljubljana, 19. maja. Ljubljanska avto-motodruštva so v čast »Dnevu mladosti« skupno organizirala ocenjevalno vožnjo. Proga je potekala od Ljubljane preko Iga, Turjaka, Taborke jame, Ponove vasi, Šmarja, Velikega Lipoglava, Dobrujan s ciljem v Ljubljani. V generalnem plasmaju je bil prvi Cibašok (Koper) na motorju Tomos 125 cc, 2. Marol (Ljubljana) na Mopedu 50 cc, 3. Otalič (Radovljica) na Mopedu 50 cc.

Vasin državni prvak

Beograd, 19. maja. Na tekmovalju za državno prvenstvo v fletetu je osvojil prvo mesto Vasin (Jugoslavija), ki je v odločilnem srečanju premagal klubskega kolego Jovanovića. Vrstni red: 1. Vasin 4 zmage, 2. Jovanović 4, 3. Fabjančič (Lokomotiva) 3, 4. Baumgarten (Ordred) 2, 5. Kržišnik (Mladost) 1, 6. Sučić (Mladost) 1. Vrstni red pri ženskah pa je naslednji: 1. Čupović (Mladost) 4, 2. Marković (C. zvezda) 3, 3. Jeftimijević

Zvezna ženska odbojarska liga

Partizan: Branik 3:0

(16:14, 17:15, 15:7)

Mladost: Olimpija 3:0

(15:11, 15:8, 16:14)

Drava: Maribor 12:17 (4:7)